

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

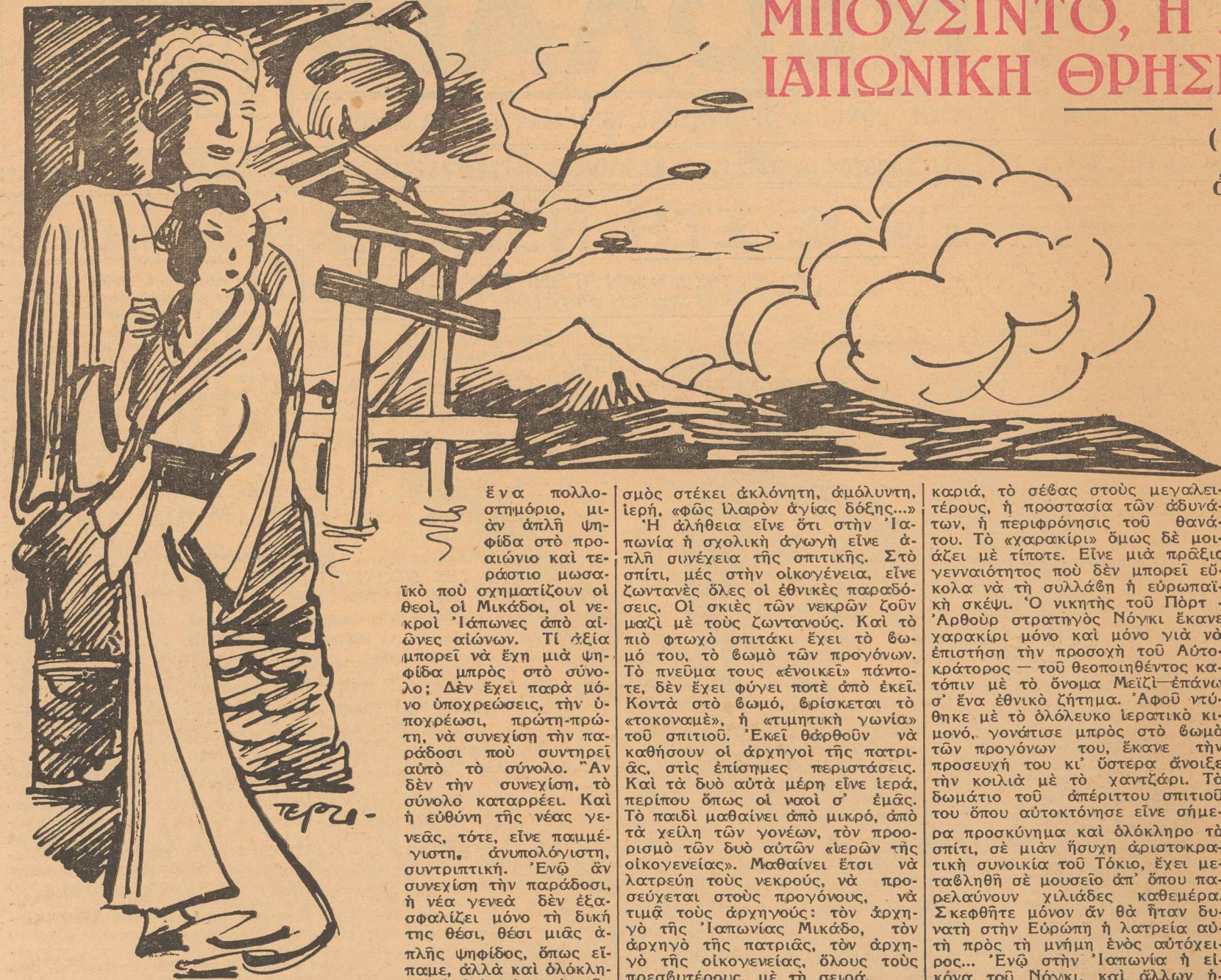
Ἀριθ. φύλλου 1

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΣΤΑΔΙΟΥ 45
ΤΗΛΕΦ. 31738
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΔΡΑΧ. 2

Νέοι! Γενήτε καλλίτεροι ἀπὸ μᾶς!
Ι. Μεταξάς

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑ ΤΕΡΕΦΟΝ ΚΟΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 1 Τόμος
ΗΜΕΡΟΜ. 16-8-85
ΑΡΙΘ. 36000

ΜΠΟΥΣΙΝΤΟ, Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΙΑΠΩΝΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ *****

(Η συνειδητοποιημένη άγωγή της νέας γενεάς)

ΜΙΑ ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΕΥ-ΣΑΝΤΟΣ ΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑΝ ΣΥΝΕΡ-ΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. Ι. ΣΤΟΓΙΑΝΝΗ

«...σας μισούσαν, των παλαιών άρχόν-των Ιπποτών που έκράτησαν υπέρ-λα την Ιαπωνική τιμή στους πε-ρασμένους αιώνες, χωρίς μάλι-στα να έχουν συνειδητοποιήσει την άγωγή του «Μπουσιντό». Η νέα γενεά, με πλήρη συνείδηση της άγωγής αυτής και των σκο-πών της, με πλήρη συνείδηση του ρόλου που έχει να παίξει στους σημερινούς δύσκολους κι έπικιν-δυνους καιρούς, προσπαθεί όχι μόνο να φτάσει, αλλά και να ξε-περάσει τους προγόνους της, όχι μόνο να στηρίξει τη θεία Ιαπω-νική πατρίδα στη σημερινή της δόξα, αλλά και να τη μεγαλώσει, να την κάνει Δύναμι παγκόσμια. Αυτό είναι το πνεύμα της εθνικής άγωγής που έμπνεει τη σημερινή Ιαπωνική νεολαία. Και αυτό το πνεύμα έξηγει τις νίκες του 'Ια-πωνικού στρατού στην Κίνα και τα εξαιρετικά παραδείγματα αυ-τοθυσίας νεοκτών έθελοντών.

Όταν ρώτησαν κάποτε ένα νε-αρό Γαλλοαίτιο, χωρικό ποιά ή-ταν η φιλοδοξία του, έδειξε ένα μπαμπού. Η πολύτιμη αυτή κα-λαμιά είναι πράγματι σύμβολο ευφορίας. Απ' αυτήν γίνονται γι-λα-δου πράγματα, κομμοεγγί-ματα ή επιπλα για το σπίτι, ακό-μη και αυτό το Ιαπωνικό χωριά-τικο σπίτι κατά τα τρία του τέ-ταρτα. Γιατί το μπαμπού άντακα-θιστά το έθιμο. Η ψίχα του παρά-γει ένα είδος άλευρι, καλό για τα γλυκόμματα, και τα φύλλα του δεν ξηραίνονται ποτέ. Ο κί-νος της καλαμιάς είναι κάτοχος της φιλοδοξίας, όπου φυτρώνει και αυτό είναι δείγμα σχετικού πλού-του. Η άτομική φιλοδοξία ενός νεαρού χωρικού μπορεί να περιο-ριστεί σ' αυτό. Όταν όμως τον έ-δω χωρικό τον ρώτησαν ποιά ή-ταν τα όνειρά του για την πατρί-δα του, ύψωσε τα μάτια με κατώ-νι κι' έδειξε το Φούντζι-γιάμα, το ιερό όβουν της 'Ιαπωνίας, που από την κορυφή του (ύψος περί-που 4000 μ.) το μάτι αντικρύζει από τη μία το μεγαλύτερο όκε-ανό, τον Ειρηνικό, και από την άλ-λη τη μεγαλύτερη ήπειρο, την Α-σία-όπου τρένει ν' απλωθεί η Ντάι-Νιχόν.

Ι. ΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ένα, πολλο-σπύριο, μι-αν άλλη, υψι-φίδα στο προ-αίονιο και τε-ράστιο μωσα-ϊκό που σχηματίζουν οι θεοί, οι Μικάδοι, οι νε-κροί. 'Ιάπωνες από εί-δους αιώνων. Τι ζεία μπορεί να έχει μια υψι-φίδα μπρός στο σύνο-λο; Δεν έχει παρά μόν-ο υποχρεώσεις, την ύ-ποχρέωση, πρώτη-πρώ-τη, να συνεχίσει την πα-ράδοση, που συντηρεί αυτό το σύνολο. Αν δεν την συνεχίσει, το σύνολο καταρρέει. Και η εθούνη της νέας γε-νεάς, τότε, είναι παιμέ-γιστη, άνυπολόγιστη, συντριπτική. 'Ενώ αν συνεχίσει την παράδοση, η νέα γενεά δεν εξα-σφαλίζει μόνο τη δική της θέσι, θέσι μιάς α-πλής υψιφίδος, όπως εί-παμε, αλλά και δόκιλη-ρη τη θεία Ιστορία της Ντάι-Νιχόν, εις αιώνας αιώνων.

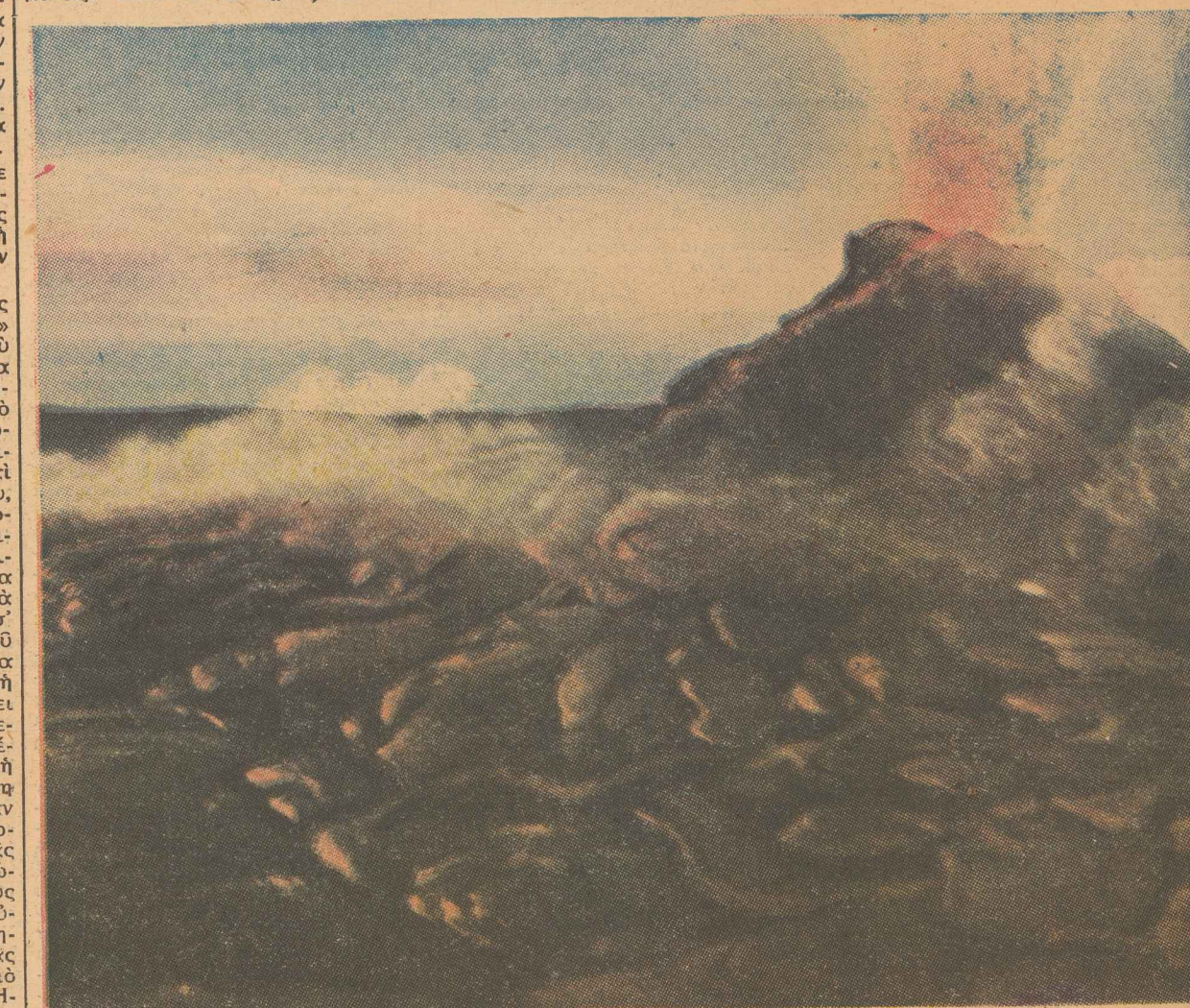
Αυτό είναι το «Μπουσιντό», η σύγχρονη Ιαπωνική θρησκεία. 'Ο-χι ένας κανών θρησκευτικού δό-γματος, όπως υποθέτουν πολλοί, Πατριδολατρεία θά μπορούσε κα-νείς να ονομάσει τη θρησκεία αυ-τή, αν ήταν δυνατό να περιλάβει στην έννοιά της Πατρίδα και τις εξωτερικές - για το ευρωπαϊκό μας πνεύμα - έννοιες του Αυτο-κράτορος και του Θεού, ή μάλλον των θεών (γιατί το Ιαπωνικό πνό-θεο έχει περίπου... 9.000.000 πνό-θετες, μεγάλες και μικρές και διάμετρος. 1) Προσέτι, στην έν-νοια της λατρείας της πατρίδας πρέπει να περιλεισθεί και η λα-τρεία των νεκρών, μια λατρεία άλλως τε πάγκοινη σ' όλη την 'Απω 'Ανατολή. Οι θεοί, οι Μικά-δοι, οι νεκροί - αυτοί κυβερνούν την 'Ιαπωνία και τη μοίρα της. Οι ζωντανοί είναι μόνο για να κυβερνώνται και να υπακούουν.

Με τέτοιαν εθνική άγωγή είναι φυσική η εξύψωση του πνεύμα-τος της Ιαπωνικής νεολαίας έως την αυτοθυσία. Τι ζείαν έχει η ζωή ενός ανθρώπου μπρός στην αιωνιότητα της Ντάι-Νιχόν;

Πρέπει να σημειωθεί προσθέτως ότι οι θεωρίες του «Μπουσιντό» άρχισαν να καλλιεργούνται πολύ πιο έγκαιρα παρά πριν, στη νέα γενεά. Όταν ο μεγάλος Αυτο-κράτωρ Μείζι άνοιξε, πριν από 70 τόσα χρόνια, τις πόλες της χώ-ρας του στον ευρωπαϊκό πολιτι-σμό, η δόξη της μαθησεως και της γνωριμίας του έξω κόσμου, που κατέλαβε τότε τους 'Ιάπω-νες, ήταν τόση ώστε παραμερι-σε μες στην ψυχή τους κάθε άλ-λη ένγνια και φροντίδα. Σήμερα που η 'Ιαπωνία έχει φθάσει να συναγωνίζεται την Εύρωπη σ' όλα τα επίπεδα - από μηχανικά οπλα armaments, μέχρι κοινωνικά ή επάνοδος στα πάτρια. Και η διδασκαλία του «Μπουσιντό» έχει φουντάσει. Συγχρόνως, έχει τε-λειοποιηθεί στο πρακτικό της μέ-ρος. Βάσις παραμένει πάντοτε η πατριδολατρεία, όπως έξηγήθη άνωτέρω. 'Αλλά προστέθηκαν και άλλες διατάξεις, που άφο-ρούν τον τρόπο συμπεριφοράς της νεολαίας. Γι' αυτό, οι 'Ιάπω-νες νέοι σέβονται τόσο πολύ τους γέροντες και τις γυναίκες. Γι' αυ-τό, το σύγχρονο κύμα της άνη-θικότητας και της άδυστοχίας δεν άφηνε ένα τόσο λαυρό φραγμό στη χώρα του 'Ανατέλλοντος 'Η-λιου. Γι' αυτό, η 'Ιαπωνική νε-ολαία παντρεύεται σε πολύ μικρή ηλικία και η οικογένεια ως θε-

καριά, το σέβας στους μεγαλύτε-ρους, η προστασία των αδυνά-των, η περιφρόνησις του θανά-του. Το «καρακίρι» όμως δε μοι-άζει με τίποτε. Είναι μια πράξις γενναϊότητας που δεν μπορεί εύ-κολα να τη συλλάβει η ευρωπαϊ-κή σκέψη. 'Ο νεαρός του 'Πόρτ-Λαθούρ στρατηγός Νόγκι έκανε γαλακίρι μόνο και μόνο για να έπιστήση την προσοχή του Αυτο-κράτορος - του θεοποιηθέντος κα-τόπιν με το όνομα Μείζι-επάνω σ' ένα εθνικό ζήτημα. 'Αφού γνό-θηκε με το δαδαινο Ιερατικό κι-μονό, γονάτισε μπρός στο θωμό των προγόνων του, έκανε την προσευχή του κι' ύστερα άνοιξε την κοιλιά με το γαντζάρι. Το δωμάτιο του άπείριτου σπιτιού του όπου αυτοκτόνησε είναι σήμε-ρα προσκύνημα και δόκιληρο τό-πος, σε μιαν ήσυχη άριστοκρα-τική συνοικία του Τόκιο, έχει με-ταβληθεί σε μουσείο απ' όπου πα-ρελθόντων γιλιάδες καθεμέρα. Σκεφθήτε μόνον αν θά ήταν δυ-νατή στην Εύρωπη η λατρεία αυ-τή της μνήμης ενός αστόχει-ρου... 'Εγώ στην 'Ιαπωνία η έ-κονα του Νόγκι, και άλλων ή-ρώων, στολίζει όλα τα σχολεία και η Ιστορία του διδάσκεται παντού.

Με αυτό πνεύμα του «Μπουσι-ντό» περικλείεται ακόμα και η φυσική άγωγή που είναι τόσο δι-αδεδομένη στη σύγχρονη Ιαπωνι-κή νεολαία. Η άσπρησία της δι-δασκαλίας αυτής έγκειται στο-ντί, άφου η νέα γενεά πρέπει να συνεχίσει τη 2500χρονη Ιστορία της 'Ιαπωνίας, όφείλει να είν-ει μόνο φυσικός αλλά και σω-δασκευτικός ο νέος με το «Μπουσιντό». 'Εξ άλλου, ο ευρω-παϊκός Ιπποτισμός διαφέρει από τον Ιαπωνικό. Πάντως όμως τα κύρια στοιχεία μοιάζουν αρκετά μεταξύ τους. όπως π.χ. η παλλη-κή.

Ο νεατός ενός Ιαπωνικού ήρωα, έρωμένος από καπνούς, φλόγες και λάβα. Τα Ιαπωνικά γηγάδι έχουν ένα άνω 1000 ήρωα, οι έξηγεί η άδυναμία.

ΑΙ ΕΥ ΧΑΙ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΜΑΣ ΑΡΧΗΓΟΥ

«Εύχομαι εις την του ένθουσιασμού > Με χαρά βλέ δώση εις την Πα > Εύχομαι λαίας της 'Ελ κής γενεάς γίας της

Νεολαίαν της 'Ελλάδος να εξακολουθή να βαδίζει τον δρόμον της πίστεως και εις τον όποιον εισήλθεν μετά θάρρους από της 4ης Αύγουστου και έντευθεν. πω, ότι θα δημιουργήση γενεάν άνωτέραν από την ιδικήν μας, ή όποία θα τζίδα μας νέαν λαμπρότητα και νέον μεγαλείον. εις το περιοδικόν «Η ΝΕΟΛΑΙΑ», επίσημον όργανον της 'Εθνικής 'Οργανώσεως Νεο- λάδος, να εκπροσωπήση πλήρως τα αισθήματα και τους πόθους της νέας 'Ελληνι- και να ζήση βίον μακρόν, βοηθούσα με πίστιν και τιμήν τον άγώνα της δημιουρ- νίας της 'Ελλάδος».

ΠΙΣΤΙΣ - ΑΓΩΝ - ΝΙΚΗ!

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟ- ΠΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Κ. ΑΛ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

«Η σημερινή ημέρα, καθ' ήν κυκλοφορεί το περιοδι- κόν της οργανώσεως, άπο- τελεί σταθμόν εις την ιστο- ρίαν της. Το περιοδικόν αυτό δεν άνήκει μόνον στην ΕΟΝ, της οποίας είναι ε-πίσημον όργανον, αλλά σ' όλόκληρον την 'Ελληνική Νεολαία. Γι' αυτό όλοι πρέπει να εύγνωμονούν έ- κείνους τούς συναγωνιστάς μας δημοσιογράφους, που είχαν την λαμπρή πρωτο- δουλία της έκδόσεώς του. Σήμερον μού δίδεται η ευκαιρία να άπευθώ από τις στήλες της «Νεολαίας» όλόθερμον χαρταετόν σ' ό- λες τις μυριάδες Φαλαγγι- στών και Σκαπανέων της 'Ελλάδος. Όι ήδη υπάρχοντες 100 000 Φαλαγγίται και Σκαπανέες πρέπει να είναι υπερήφανοι.

Αποτελούν την πρωτο- πορίαν του 'Εθνους. Απο- τελούν ειδικότερον και την πρωτοπορίαν στον όρωτό και βαρύ άγώνα, που άρ- χισε, υπό την αίγληα του δρόσου Ορόντου και την άρχηγίαν και πνοήν του 'Εθνικού 'Αρχηγού, για την όργάνωσι της Νεολαί- ας του 'Εθνους.

Η Νεολαία αυτή είναι η εγγύησις για την μελλον- τική μεγαλοουρία της 'Ελ- λάδος, για την άξια συνέ- χισι της πρώτης Ιστορίας του κόσμου. Η Νεολαία όμως αυτή είναι άκόμα έκείνη, που στα χέρια της έμπιστεύον- ται Βασιλείς και 'Αρχη- γός την δημιουργία της 4ης Αύγουστου.

Τους ήδη υπάρχοντες πρωτοπόρους της Νεολαί- ας θ' ακολουθήσουν και άλ- λοι πολλοί.

Όλη ή Νεολαία του 'Ε-θνους.

Η Νεολαία, που θα βα- δίζει, μακρυνά από κάθε ξενική μέμνησι, τον δρόμο που της έδειξε ο μεγάλος 'Αρχηγός, τον δρόμο της 4ης Αύγουστου, που όδη- γεί στο 'Εθνικό Μεγα- λείο, στην Κοινωνική Δι- καιοσύνη και στον τρίτο 'Ελληνικό Παιετισμό.

Φαλαγγίται και Σκαπα- νείς! Τραβήξτε έμπρός. Βαδίζατε με πίστιν και πε- νταρχία. Πίστιν στο Βασι- ληά, στον 'Αρχηγό, στην 'Ελλάδα και τα 'Εθνικά της. Πενταρχία στο σκοπό, στην 'Οργάνωσι και στο πνευσθήτε και έμπνεύσατε, δικό σας, το Κράτος που έγινε για σας. Βαδίζατε για την 'Ελλάδα, που το παρελθόν της είναι ή με- γαλύτερή σας κληρονομία, που το μέλλον της είναι στα χέρια σας. Κρατήστε ψηλά και άξια την Σημαία, που σας έδωσε ο Πρώτος Φα- λαγγίτης και 'Αρχηγός, και τραβήξτε μπροστά. Στο δρόμο σας φωτίσατε την 'Ελλάδα με το φός του 'Εθναισμού και της ελ-πίδος, με το φός της 4ης Αύγουστου. Μεταδώσατε στο 'Εθνος όλόκληρον την

πνοή του 'Αρχηγού, που σας έμπνεει, και την ρώμη της νεότητος. Στο δρόμο σας συντρέψατε, όπου τη βρήτε, την αντίδρασι των κακών και των ήλιείων, των χρεωκοπημένων της ζωής. Στο δρόμο σας έμ- πνευσθήτε και έμπνεύσατε, έλευθερωμένοι πιά έσείς από τις κακίες του παρελ- θόντος, έλευθερώσατε και τους άλλους βρήτε δου- λους. Τραβήξτε έμπρός. Το σύνθημά σας: Πίστις, 'Αγών, Νίκη!

Η πίστις σας είναι πίστις στην 'Ελλάδα. 'Ο άγών σας, είναι άγών για την 'Ελλάδα. Η νίκη σας, νέ- αη της 'Ελλάδος.

Α. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Γενικός Κυβερνητικός 'Επίτρο-πος της 'Εθνικής 'Οργανώσεως Νεολαίας της 'Ελλάδος

Ο Γενικός Κυβερνητικός 'Επίτροπος της 'Εθνικής 'Οργανώσεως Νεο- λαίας της 'Ελλάδος κ. Αλ. Κανελλόπουλος

Έρημος στους τέσσαρες ανέμους

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΠΕΝΤΑΡΦΑΝΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΟΥ ΠΟΥ ΕΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΗΣΕ

Γράφεται ειδικά δια τῶν Νεολαίων, ὑπὸ τοῦ συγγραφέως κ. Γ. Ἀσπρέα.

Ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ νουθέτα μου, ποὺ τὰ θεμέλια τῆς εἶνε ἱστορία καὶ ἀλήθεια, τὴν ἀφιερώνω στὴν «ΝΕΟΛΑΙΑ», γιὰ τὴν γράφω εἰδικά γιὰ τὸ περιοδικό της.

Ἔχω τὴν πεποίθησι πὸς ἡ τῆσι καὶ τὸ μέλλον κάθε λαοῦ, σὲ ἀποσπᾶται ἐποχὴ, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῆς ἰδέας, τῆς ἀντιλήψεως καὶ τῆς πεποιθήσεως τῆς νεολαίας του, ποὺ δὲν χρησιμοποιεῖ τὰ πρῶτα τῆς τῆς ἀνθρώπου τῆς γιὰ νὰ πλῆσθι τὰ ἄλλα σὺν τῇ καὶ ἀλλῇ. Ποὺ δὲν διδάσκειται ἀπὸ τοὺς δηλητηριαστάς, δὲν μαροῖ νὰ ζῇσι χωρίς νὰ ἐργάζεται καὶ πὺς μπορεῖ νὰ οὐκὶ ἀμέριμνα τὰ φτερά της στὰ ἀγκάθια τῆς ἡδονῆς.

Ἡ νεότης ἔχειται μίαν φορὰ στὴ ζωὴ καὶ ὅσο ἀπὸ μὴς ἀξίζουν κατὰ ἔξοχον καλὰ πὺς μὲν ἄλλος τῶν ἀνθρώπων, ποὺ σασταλὴ νεότης, δασυγὰ πολλὰ χρόνια ἔπειτα γιὰ νὰ ἀποβάλῃ ἀνοήσιες καὶ νὰ ἐξελίξῃ πλάνες καὶ σφάλματα.

Στὴν νεότητά ἔχω νὰ πὺς ἡ ἐργασία εἶνε ζωὴ. Ἀπὸ καταργήσεως τὴν ἐργασίαν, ἔχασες τὴ ζωὴ.

«Καλύτερα κορυφαίονος, ἢ παρὰ σκουριασμένον».

Λέει ἡ ἀρχαία σοφία, καὶ στὰ λόγια τῆς διδάσκει τὸ λαὸς νὰ ἀπὸ τὸ γινώσκον θῆται: Ἡ πείνα, ποὺ εἶνε πὺς κοφερὴ ἀπὸ τὸ σπᾶσι καὶ μητέρα τῆς ἀνυπομονήσεως καὶ τῆς ὀργῆς, βλέπει τὴν πόρτα τοῦ φιλέργου ἀνθρώπου μὴ δὲν τοῦ μᾶται νὰ μῆται.

Ὅχι αὐτὸς τὴν νεότητά λόγια ἔδωκε ἔνοιος, ὅχι ἀπερθεύει. Γιατὶ ὁ ἀνθρώπος διασπᾶται πρὸς ἐκείνους ποὺ τὰ βοῶσιν ὅλα καλὰ, καθὼς καὶ σὲ κείνους ποὺ τὰ βλέπουν ὅλα ἐλκεῖν. Σωτηρὴ πολιτεὴ δὲν κτείνει παρὰ ὀλίγους καλὰς ὑπάρχουσ, ὅσοι ἐκκαταστήσονται ἀπὸ τὴν μεγαλύτερη παλαιοτέρα ἔργασι γοήγηση καὶ δημοτικὴ ἀμνηστία καὶ ἀπὸ τῆς φοβερώτερης τραυμᾶ ἀπὸ τὴν γαλήνη.

Γ. Κ. ΑΣΠΡΕΑΣ

Ὁ Ἀρμυρίνης ὁ Σταύρος ἦταν ἓνα ἔρημο καὶ πεντάρφανο παιδί, ἀσχημένον στὸς τέσσαρες ἀνέμους, καθὼς λέγαν στὸ νησί.

Κακοζῶσιμνο καὶ πεινασμένον ἔβριζε καταφύγιον στὸν πατᾶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀν Νικόλα καὶ σιμᾶ στὸν καντηλιανόφτη μὴ στήν πὺς κοιμῶταν, μερικὰ παλαιοῦρα ποὺ σκέπαζε τὴ γύμνια του καὶ λίγο ἐρὸ ψωμί ποὺ ἔσθινε τὴ πείνα του.

Μόλις θάταν δέκα - ἑνδεκά χρονῶν.

Τὸ μάτια τῆς ψυχῆς τοῦ δὲν ὑποπόσαν νὰ δοῖνε ἀκόμα τὴ ζωὴ.

Θεοφοβούμενο παιδί δοῦλε ἀπὸ «ναὸ τοῦ Κυρίου» καὶ ἐνοίωθε ὅχι μόνον τὸ σέβασμό, ἀλλὰ καὶ τὸ φόβο στὰ ἄνια καὶ τὰ βεία.

Μέσα ὅμως στὰ στήθια τοῦ ἔκρυβε μίαν λαχτάρα, τὴ λαχτάρα τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἓνα πῶθο, τὸν πόθο καὶ τὴν ἀγάπη στὰ καράβια καὶ κάθε τι πλεούμενο.

Γιὰ μούσους ἦσαν μικρὸς ἀκόμη, ὅσο μεγάλη ἦταν τὴ ψυχὴ τοῦ ἡ ἀγάπῃ στὰ νερά καὶ στὰ πλεούμενα.

Μέσα στὴν ἐκκλησιὰ θρῆσκόντουσαν κατὰ φοβεροὶ πειρασμοὶ γιὰ τίς μυτικές ἀνάγκες τοῦ Ἀρμυρίνη τοῦ Σταύρου.

Σὲ πέντε ἔξη μερὲς κρεμόντουσαν ἀπὸ τὸ θόλο τῆς ἐκκλησίας

μὲ μαῦρα λεπτὰ πλισσωμένα σκοινία ἀφιερῶματα θαλασσινῶν στὸν Ἅγιον Νικόλαο καὶ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, καθὼς καὶ στὴ μητέρα του τὴν Παναγίαν Παρθέναν.

καρσάβια φτιαγμένα μὲ ὅλη τὴν τέχνη καὶ τὴν ἀκρίβεια τῶν μελῶν καρσάβιων, ποὺ πλέαν στὰ πλατεῖα νερά, καὶ μὲ τὴν ἀρτεία τῶν κατάρτια, τὰ

ζάρτια, τὰ μομπρέσα, τὰ πανιά, τὰς βαρκούλες, τὰ κουπιά ὡς καὶ κατὰς ἀκόμα τίς γούμενες καὶ τίς ἀνεμόκαλες.

Τὶ δὲ θάδινε ἀπὸ τὴν ψυχὴ τοῦ πεντάρφανο παιδὶ νὰ μποροῦσε νὰ ψηλώσῃ τόσο, ὥσπου νὰ φτάσῃ ἓνα ἀπὸ τὰ καρσάβια, νὰ τὸ πάρῃ στὰ χέρια του καὶ μὲ λαχτάρα νὰ τὸ δῇ νὰ τὸ ξετᾶσῃ, καὶ ἂν μποροῦσε, τί δνεῖρο! νὰ κατεβῇ σὺν χαμηλὸ γυαλὸ καὶ νὰ τὸ σερβιανίσῃ ἀπάνω στὰ νερά τοῦ γυαλοῦ τοῦ Ἀν Νικόλα.

Λογιῶν λογιῶν ἦσαν τὰ καρσάβια. Τρεγατήρια, σκούρες, σκοινιὺλες καὶ μέσα στ' ἄλλα, ἓνα μυστικό, ποὺ στὰ μάτια τοῦ παιδιοῦ φαινόταν ἀληθινὸ μεγαλεῖο.

Ὅταν σκούπιζε τὴν ἐκκλησιὰ, καθάριζε τὰ σταθιδία καὶ παρακολουθοῦσε τὸ σέβασμο καντηλιανόφτη ποὺ μὲ θάδινε ἐλπίδα καὶ προσοχὴ σκούπιζε ἀνάσφαρα κάπου-κάπου ἔπειτα ἀπὸ τὴ θεία λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς τὰ ἄνια εἰκονίσματα ποὺ θαμνῶταν ἀπὸ τὰ φλιμματα καὶ τίς ἀνέμους, μὲ ἓνα ἀγασμένον σεντόνι, ποῦταν πάντα τοποθετημένο στὸ Ἅγιον Βῆμα, ὁ μικρὸς ὁ Σταύρος, τὸ πεντάρφανο, τὸ ἀσχημένον στὸς τέσσαρες ἀνέμους ψηλῶν καὶ μᾶται ποὺ τὰ καρσάβια καὶ περῖνε μὲ ὁποιοὺ καὶ λαχταροῦσε τὴν ὥρα ποὺ θάρχονταν κάποια στιγμὴ ν' ἀποφασίσῃ ὁ καντηλιανόφτης νὰ ἐσκονίσῃ καὶ τὰ ἀφιερῶματα ἐκείνα ποὺ πιστὸν μαρινάρον ποὺ ποταπόροι καὶ θαλασσοπόροι μεγάλως πλέαν ἀφορὸι στὶς μεγάλες καὶ πλατεῖες θαλάσσης, καὶ παύσαν μὲ τίς τραμουντάνες καὶ τὰ κούματα.

Αὐτὴ τὴ στιγμὴ ποὺ μὲ τέτοια κρυφὴ λαχτάρα ἐπεριμενε ὁ Ἀρμυρίνης ὁ Σταύρος δὲν ἐρύχταν.

Ὁ γέρω καντηλιανόφτης δὲν ψηλῶν οὔτε τὰ μάτια τοῦ στὰ ἀφιερῶματα τῶν θαλασσινῶν, καὶ ὁ μικρὸς ἰδὲν τοῦ μούσε οὔτε νὰ τὸν ρωτήσῃ πότε θάρχονταν ἡ μέρα νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ μυστικὸ τοῦ πόθο.

Κάποτε ἓνα πρῶτ' ὁ γέρω καντηλιανόφτης ἔφυγε γιὰ τὴ χώρα.

Ὁ Ἀρμυρίνης ἤξερε πὺς ἴσμε τὴ χώρα ὁ δρόμος ἦταν μακρινός, καὶ μὲ τὸ παιδικὸ του μυαλό καὶ τὸν ἀκατανίκητο πόθο τοῦ ἐξέρωσε πὺς εἶνε μονάχος στὴν ἐκκλησιὰ, ἀποφάσισε νὰ δρῇ τὸν τρόπο νὰ ψηλώσῃ, νὰ δῇ ἀπὸ κοντὰ ἓνα ἀπὸ τὰ εὐλαβῆ ἀφιερῶματα πρὸς ναυτικῶν, νὰ τὸ πιάσῃ στὰ χέρια του καὶ νὰ νιώσῃ τὴ μεγαλειότητα καὶ συγκινητικώτερη χαρὰ τῆς ζωῆς του.

Μάταια ὅμως κούραζε τὸ μυαλό του, δὲν εὕρισκε τίποτα.

Ἐπειτα ἀπὸ κάμποση ὥρα ἐβρίκει ὅτι ὁ μόνος τρόπος νὰ ψηλώσῃ ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ χαμηλότερα καρσάβια ἦταν ἓνα σταθιδί, ὅτι ἀσχημένον ἐπιτήδεε γιὰ τὸν καπετὰν Μανγιῶν, ἓνα ἀπὸ τοὺς μεγαλειότερους καρσάβιους τοῦ νησιοῦ, ποὺ εἶχε βερεῖ καὶ γοῖσιε στὴν ἐκκλησιὰ ἀπὸ τὴν Ὀντέσα ἓνα σπουδαῖο χρυσοκέντητο βελούδο γιὰ τὴν Ἁγία Τράπεζα.

Ἄν μποροῦσε νὰ τραβήξῃ τὸ σταθιδί λιγὰν πέρα πέρα, θά σκαρφάλωνε στὴ ράχη τοῦ, θά ψηλῶν καὶ ἔτσι καὶ θάφτανε τὸ καράβι.

Ὁ Σταύρος ἦταν ἐξαρκινῶν μὴ γέρω παιδί, ἀλλὰ καὶ τὸ σταθιδί ἦταν γέρω.

Ὁ πόθος καὶ ἡ λαχτάρα τοῦ δυνάμωναν τὰ μπράτσα.

Κατὰφερε καὶ τῶσπε καὶ ἱδρωμένους καὶ κατακόκκινους ψηλάρες στὴ ράχη τοῦ σταθιδιοῦ καὶ ἔπαισε μὲ τὰ δύο τοῦ χέρια τὸ καρσάβι.

Τὸ θαύμαζε, τὸ γάδινε, θύραγε τὰ ἔαται τοῦ καὶ τὰ πανιά του, τίς ἀνεμόκαλες καὶ τίς βαρκούλες του, καὶ σὲ λίγο ἔμαθε εἶδε πὺς τὸ καρσάβι ἦταν κρεμασμένο μὲ ἓνα γάντιο ποὺ θηλῶνεν στὸ πλισσωμένον σκοινί, σφίστηκε νὰ τὸ ἐκρεμάσῃ.

Ἐνοίωσε μέσα τοῦ ἓνα θάρρος καὶ μὴ τὸλμῃ ποὺ πρῶτῃ φορὰ φανερώνατε στὴ παιδικὴ ψυχὴ τοῦ.

Μὰ καθὼς τὸ ἐξεκρέμασε ἔχασε τὴν ἰσορροπίαν τοῦ καὶ γκρεμίστηκε κάτω μαζὶ μὲ τὸ καρσάβι.

Φόθος καὶ τάρραχος εἰσέβαλεν στὴν ψυχὴ τοῦ. Ὅχι γιατί ἐνοίωσε πὺς θάρρεσε τὸ κεφάλι του καὶ τὸν ἀγκῶνα του, ἀλλὰ γιατί εἶδε πὺς τὸ πολυτίμο ἀφιερῶμα τραπέζιμα ἀπάνω στὶς πλάκες τῆς ἐκκλησίας.

Κατάρτια, ἔρταρες, βαρκούλες καὶ κουπιά μαζὶ μὲ τὰ πανιά σκοπίασαν δώδε καὶ τὸ καρσάβι ἀναποδογύρισε γυμνόν.

Ἀπὸν σὲ κείνες τίς τραγικὲς στιγμῆς ποὺ τὸ παιδί εἶχε μείνῃ μὲ ὀρθονοχτὸ στόμα, ἄκουσε ἀπ' ἔδω κάποια φωνὴ ποὺ μ' ὅλη τὴ τροχιάρα τοῦ τὴ γνώρισε.

Ἦταν ἡ φωνάρα τοῦ καπετὰν Παντελῆ τοῦ προσετοῦ.

Ὁ Ἀρμυρίνης ἀντὶ νὰ τὰ γάσῃ ὀλόετα, ἐνοίωσε πὺς τὸν περιμενε γέρω σοφώτατος καὶ τὴν στιγμὴν ποὺ ὁ καπετὰν Παντελῆς φανερώνατε στὴν πόρτα τῆς ἐκκλησίας, αὐτὸς τῶσπε ἀπὸ τὸ μικρὸ πορτάκι τοῦ καντηλιανόφτη.

Ἦξερε πὺς δὲ μποροῦσε νὰ περιμενὴ καλῶσιν καὶ ἐπιείκεια οὔτε ἀπὸ τὸν καπετὰν Παντελῆ οὔτε ἀπὸ τὸν καντηλιανόφτη ποὺ τὸν ἔτρεμε, γιατί πολλές φορὲς τὸν εἶχε ἀκούσει νὰ λῆ σὲ μα- νάδες ποὺ εἶχανε ζόρικα παιδιὰ πὺς τὸ ἔγλο θῆκε ἀπὸ τὸν παρὰδεῖο.

Σαλτάρῃσε δέω, κοντοστάθηκε γιὰ λίγες στιγμῆς καὶ πῆρε τὴν ἀπόφασιν τοῦ, νὰ φύγῃ. Νὰ φύγῃ νὰ κρυφτῇ κάπου δυὸ μερῶν γιὰ ὥσπου νὰ γοητεύῃ τὴν οὐρα τοῦ θυμοῦ καὶ κατόπιν νὰ ξαναγυρίσῃ.

Ἐτοίμ' ἔβλεπε λιγώτερον ἀπὸ τὸ διπλὸ ἔγλο ποὺ θάρραζε ἀπὸ τὸν καπετὰν Παντελῆ καὶ ἀπὸ τὸν καντηλιανόφτη αἶμα γούλε ἀπὸ τὴ χώρα.

Πῆρε ἓνα ἐροκόμματο ἀπὸ κάπου καλὴν κουλούρα καὶ ἔφυγε γοργὰ κατὰ τὰ θῆρα, ποὺ τῶσπε καλὰ πὺς γαμψῶνεν ἔπειτα ἀπὸ λιγοστὸ δρόμο στὰ νερά καὶ σηματοῖσαν σκισίματα μικρὰ καὶ μεγάλα, καὶ δυὸ τρεῖς θαλασσοσπληλίες.

Καθὼς ἦταν λιγερὸ παιδί καὶ δυνατὸ θά μποροῦσε νὰ κατεβῇ ἀπὸ τὰ σκαρφάλια, καὶ νὰ τρυπῶσῃ σὲ θαλασσοσπληλίας.

Εἶχε τὸ ἐροκόμματο νὰ σβῶσῃ τὴ πείνα τοῦ καὶ φούκα τὸν στρωσίδι.

Ἐρμήμ ἦταν ἡ ἀμμουδιά καὶ σὲ μερικὲς μερῆς τὰ φύκια ποὺ

εἶχανε μαζευτῇ ἀπάνω στὰ πετρώδια καὶ στὰ βότανα ψηλῶνεν ὡς μὲ ὀργυρία.

Κατὰ τὸ ἡλιοσάλευμα ὁ φουκαρὰς ὁ Σταύρος ἔμεινε χασκόντας πρὸς τὸ πέλας.

Ἐνα καράβι μεγάλου γολετοῦ μυστικό ἀρμένιζε μὲ ὅλα τὰ πανιά του φούσκα.

Πέρα πέρα, μακρύτερα, εἶδε ἄλλαι δυὸ πανιά.

Τὰ γνώρισε καὶ αὐτὰ σὲ λίγο. Ἦσαν τρεῖς.

Καὶ τὰ τρία καράβια πέραναν ἡμερὰ τὸν πονέντε, πέρανε μισογεμμένα ἀπάνω στὰ νερά καὶ ἦταν φανερό πὺς βιάζοντουσαν νὰ βολτατζάρονε τὸν κάβο τοῦ Ἀν Νικόλα γιὰ νὰ πιάσουνε κατὰ τὸ ἡλιοσάλευμα στὸ λιμάνι τοῦ νησιοῦ.

Τὶ δὲ θάδινε τὸ πεντάρφανο ἐκεῖνο, τὸ ριγμένο ἀπὸ τὴ μοῖρα τοῦ σπῶτος τέσσαρες ἀνέμους νὰ ἐρισκόσανε σ' ἓνα ἢ αὐτὰ τὰ καράβια ποὺ ἀρμένιζαν τόσο ὠμορφα.

Νυχτώνοντας τραβήχθηκε μέσα στὴ θαλασσοσπληλίας, καὶ ἀποκοιμήθηκε ἀπάνω στὰ φύκια μὲ τὴν ψυχὴ γεμάτῃ ὀνειράτα.

Χαράματα τὴν ἄλλη μέρα ἐβρίσκε πάλι στὸ γυαλό.

Τώρα δὲν τὸν ἐσφινγε μονάχα ἡ πείνα, τὸν ζώριζε καὶ ἡ δίψα.

Γλυκὸ νερὸ ἤξερε ποὺ δὲ ἐρισκότανε ποθεν νὰ ἐκεῖ σιμᾶ παρὰ μόνον στὸ πηγνῆς τοῦ Ἀν Νικόλα καὶ καὶ εἶνε ἐρεθῆ ἀπὸ θάμα, γιατί καθὼς εἶχε ἀκούσει ἀπὸ τὸ γέρω καντηλιανόφτη, μὴ φορὰ καὶ ἓνα καρὸ κάποιον ἀέρινη σκιά ποὺ θύμιζε σ' ὅσους τὴν εἶδαν.

Τὸν Ἀν Νικόλα μὲ τὰ κατὰσπαρ μαλλιά καὶ γένεια, γύρῃσε μὲ μίαν μαγκούρα, σὰν τοῦ Ἰακώβ, καὶ ἔβραχνε καὶ ἀπὸ τὴν πελῶρια τοῦτα ἐπετέχτηκε γλυκὸ νερὸ.

Τὸ παιδί ἐβρίσκε σὲ πολὺ ζόρικη θέα.

Ἐξέφρανα ἔκ' ποὺ ἀρχισαν νὰ σκαπᾶν τὴν ψυχὴ τοῦ ἡ ἐνοίωσε σὰν μαῦρα σύννεφα, εἶδε νὰ προβάλλῃ ἀπὸ τὸν κάβο ἓνα γολετομυστικό.

Ἀπὸ τὴν πλῶρη τοῦ ἐνοίωσε πὺς ἔφευγε ἀπὸ τὸ λιμάνι γιὰ τὰ πλατεῖα νερά.

Τὸ μεγάλου καράβι κοντραστάριζε τὸν ἀγέρα καὶ ὁ δρόμος τοῦ ἦταν γιγαντιαῖος.

Μιὰ ἰδέα ἀέσφαρα σὰ σπῆθ' ἔσκαψε στὴν ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ.

Νὰ πῆσῃ στὰ νερά καὶ κολυμπώντας μ' ὅση μποροῦσε γλιγορᾶνα νὰ προκρίνῃ τὸ πλεούμενον στὴ πλῶρη.

Δὲν ἦταν δυνατό νὰ μὴ τὸ δοῖνε οἱ θαρδιῶνι, γιατί καὶ αὐτὸ θάσκοζε καὶ θά φώναζε.

Πῶς μποροῦσαν νὰ τὸν ἀφῇσινε νὰ πινῇ στὰ ρέματα τοῦ κάβου;

Χριστιανοὶ ἦσαν καὶ αὐτοί.

Δὲ τοῦ ρίγανεν κάποιον γούμενα νάρπαχτῇ.

Μὲ τὴ σπῆθα πούσκαζε στὸ μυαλό του ἀνάψῃ φωτιά ἡ ἐλπίδα μέσῃ του.

Ἐκανε τὸ σταυρὸ τοῦ καὶ δοῦτῃ.

Γέρω παιδί ποὺ ποὺ διπλοῖσε τίς δυνάμεις ἡ ἐλπίδα καὶ τὸ κινδύνον, ρίχθηκε σὲ πῆχας κολυμπώντας γοργὰ στὰ ἀνοιχτὰ ἀπάνω στὴ ρότα ποῦβινε τὸ

θαρδιῶνι τοῦ καρσάβι τοῦ μισογεμμένου καὶ πλατεῖα νερά τῆς καὶ θά ψηλῶν ὅσο μποροῦσε τὰ χέρια τοῦ ἀνεμίζοντας γιὰ σινιᾶλο.

Ἀπὸ τὸ καράβι τὸν εἶδαν ἅμα ἀνοίχτηκε στὰ πλατεῖα νερά τῆς θάλασσας.

Ἀνέμιζε κάποτε τὸ ἓνα, κάποτε τὸ ἄλλο χερί τοῦ καὶ φώναζε καὶ ζόρικα τὰ νερά.

Τὸ ρέμμα ποῦρχονταν ἀπὸ τὸ πέλας τὸν συνέπερνε καὶ ἀρχισε νὰ παλεύῃ μὲ ὅλα τοῦ τὰ δυνατὰ. Μόλις τὸν πῆραν ἀέζιο οἱ

κουβέρτα καὶ στὴ μάσκα τοῦ καρσάβι.

Κάποιος ἔβριζε στὰ νερά μίαν γούμνα.

Τὸ καράβι ζύγωνε.

Γύρῃσε τὰ πανιά τοῦ ὀρτοῦκα πάντα καὶ κράτησε τὴν θόρα του.

Τὶ θεοκάραθο! Πῶς φαινότανε

Ἄρπαξε τὴ γούμενα καὶ μὲ τὰ δύο τοῦ χέρια. Κόλλῃσε ἀπάνω τῆς σὰν γλυτοῖδα.

Ἀπὸ τὴ μάσκα οἱ ναῦτες τὸν τραβήξαν καὶ σὲ λίγο πῆδῃσε ἀπάνω στὴν κουβέρτα.

Μισογέμνο, ἀναπαύσας, σιμῶν, λαχανισμένο, μούσκεμα στᾶθηκε ὀρθόν.

Οἱ ναῦτες τὸν τράσανε, γαχανίζαν καὶ κοροιδεύαν.

Βρὲ μελανοῦρι, τοῦλεγε ὁ ἓνας.

Βρὲ σαφίρι, τὸν φώναζε ὁ ἄλλος.

Βρὲ ἀφρόμορο, πὺς ἐβρίσκες δώδε στὰ πλατεῖα νερά;

Τὸν πῆγαν ἔτσι στὸν καὶ πετᾶν.

Τὸ παιδί τὸν γνώρισε.

Ἦταν ὁ καπετὰν Κωνσταντῆς ὁ Μπαλοσούρδος, καπετάνιος περιήριος, ποὺ τὸν εἶχε δῇ κάποτε στὸ νησί, κατὰ τὴν χώρα καὶ τὸν θάμαζε.

Ὁ Ἀρμυρίνης ζάρρεσε ἄθελα.

Ὁ καπετὰν Κωνσταντῆς ὁ Μπαλοσούρδος ἦταν ἓνας γοντροκέφαλος θαλασσοῦλος.

Τὰ φρούδια τοῦ τὰ παχειὰ πέφταν ἀπάνω στὰ μάτια τοῦ καὶ τοῦ κᾶναν σκοτεινὴν τὴν ἐκφορὰ τοῦ.

Τὰ μουστάκια ποὺ ἦταν πεντὰ, μεγάλα, καὶ ἀγκᾶ θάταν σὰν σκαρτῶνεις ἀγκάβια, καὶ τὰ χέρια τοῦ μακρὰ σὰν κουπιά. Θάταν ὡς καὶ τὸ γόνάτ' αὐτοῦ, γι' αὐτὸ τὸν λέγαν καὶ μακροῦρα.

Κάποτε, ποῖτε, δὲν δοῦτῃσε ἀέρα. Ἄκου με καὶ κᾶνε με. Εἶμαι γέννημα τῆς ἐρήμης καὶ τὸν νερῶν. Γονιὺς δὲν γνώρισα, οὔτε σπῆτι, οὔτε στρώμα. Θαλασσοσπληλίες ἦταν τὸ σπῆτι μου καὶ φύκια τὸ στρώμα μου καὶ πείνα καὶ γούμνα οἱ στυροφῶνι μου. Πᾶρε με, καπετάνιε, στὸ δεσφάρασθ' οὐ καὶ κοιμᾶνεις καὶ ἂν ἔῃς ποὺ δὲ σοὺ κᾶνω ρίξε με στὰ νερά νὰ μὲ φᾶνε τὰ ψάρια.

Μωρέ, γιὰ σου σαφῆρα δῖ, εἶπε ὁ καπετάνιος μὲ ἓνα πλάττ' γέλιο, γιὰ σου ἀφρόμορο.

Γ. Κ. ΑΣΠΡΕΑΣ

Εἰς τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ἡ συνέχεια

Ἀρπαξε τὸ παλαμῆρι καὶ ἀνέθηκε μέσα σὲ λίγα δευτερόλεπτα ἐπάνω...

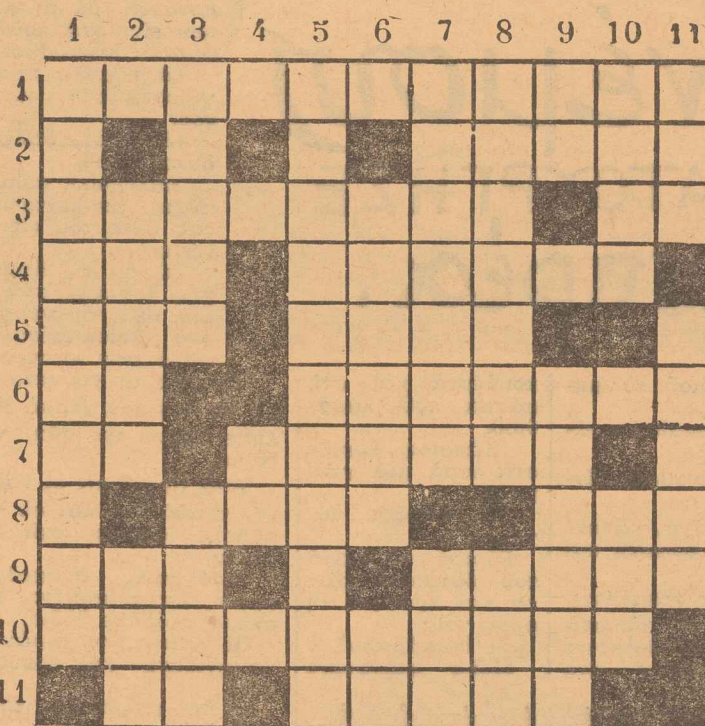

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη οἱ κουρσάροι ἦσαν κῆρυκοι τῶν θαλασσινῶν καὶ τῶν ποντοπόρων. Ἦ εἶχον πρὸς παλαιότερον ἀντικατὰ Ἰσπανοὺς, ποὺ ἐκπῆρσαν κουρσάρικη σκῆνα.

Ακονίσελε Το μυαλό σας

ΓΙΑ ΤΙΣ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΕΣ ΒΡΑΔΥΕΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΑΡΙΘ. 1

- Οριζοντίως :**
- Είς ἐκ τῶν διασημοτέρων ἀνδρῶν τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων.
 - Ἀγριον θῆριον.
 - Εἰς τῶν διασημοτέρων ἀνδρῶν τῆς ἀρχαίας διανοητικῆς πολιτικῆς ἀστυνόμευσης.
 - Ἀγγλικὴ προσφώνησις ἐξελιγμένη εἰς ἐπιθὸν γυναικῶν τίτλον — Νῆρος τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος.
 - Μονὰς βράς — Ἰρὰ ἀποχρῆσις (δημ.).
 - Ἀθῶν (πληθ.) — Τὰ διὰ προσώπων λήγοντα προσημειώματα.
 - Τὸ ἐνδεκάκις ἀποδοθέν μὲ δύο γράμματα — Ὅμοιος τῆν ἐκείνῃ φωνάται ἀποδομένη.
 - Χρονικὸν ἐπὶ τῆς καθολικῆς μνήμης — Κῆρυξ.
 - Ἀνατολικὴ ἢ ποσειδωνία ἀντονομία (αὐτ. πληθ.) — Ὁ ἀρχὸν ἀπὸ μίαν ἀπαισιν ἀποδίδων.
 - Ἰδιαιτέρως σῶμα ἀνενηνοσίου (εἰς τὴν γενεήν).
- Ἐνδοχῶς :**
- Λέξεις ἡ ὅποια σημαίνει μεταφορικῶς εὐδαιμονία.
 - Τὸ σπῆν — Ἀποδίδεται γραμμικῶς δι' ἑνὸς σταυροῦ.
 - Ὁ, π. ἢ τοῦ καὶ ἡ Τετρακτύς — Πρῶτον θρανιονόμος (δημ.).
 - Ἐξόν μέτρον ἐμφανείας.
 - Μέγας εὐεργέτης τῆς ἑλληνικῆς εὐδαιμονίας.
 - Ἀρτίως — Γράμμα ἢ νότα.
 - Στρατιωτικὴ μονάς — Ὀχρὸν γαλλικῆς πόλεως.
 - Ἰνδοὶ ὁδοποῖας — Αἰσθητικὴ ὄραση (αὐτ. πληθ.).
 - Αἱ Μεταφῶν ποὺς πολλῶν ἀρχαίων ἔργων.
 - Μία γυναικαγωγία — Μικρὰ ἡσος τῶν Κινέζων.
 - Προσώπων ἀντονομία τῆς δημοτικῆς εἰς μίαν πρῶτον τὸν πληθυντικὸν — Ἀντονομία, φωνητικὸν.

ΒΑΣΑΝΙΣΑΤΕ ΤΗ ΣΚΕΨΙ ΣΑΣ

- Τὸ «Χόν»
- Νὰ κα' ἕνα διασκεδαστικὸν παιχνίδι γὰρ μὴ συντομία:
- Ὅσα κα' ἂν εἴπη παρῆτε ἀπὸ τὰ χῆμα καὶ σχηματιστὴς γὰρ μὴ μὲν τοῦ δομητοῦ. Σὰς θὰ πῆτε 1, ὁ γέγονας σὰς 2, ὁ παρακάτω θὰ πῆτε 3 καὶ οὕτω καθεστῆς, ὁ καθεστῆς θὰ λέγῃ ἀποδομένης ἕως ἀρχῆς.
- Ὁ ἀριθμὸς 7, διὰ τὰ πολλὰ λατρεῖται τοῦ π. διὰ ὁ ἀριθμὸς ποὺ περᾶται τοῦ πρῶτου 7, ὅπως 14, 21, 28, 35, 42, 49, 56, 63, 70, 77, 84, 91, 98, 105, 112, 119, 126, 133, 140, 147, 154, 161, 168, 175, 182, 189, 196, 203, 210, 217, 224, 231, 238, 245, 252, 259, 266, 273, 280, 287, 294, 301, 308, 315, 322, 329, 336, 343, 350, 357, 364, 371, 378, 385, 392, 399, 406, 413, 420, 427, 434, 441, 448, 455, 462, 469, 476, 483, 490, 497, 504, 511, 518, 525, 532, 539, 546, 553, 560, 567, 574, 581, 588, 595, 602, 609, 616, 623, 630, 637, 644, 651, 658, 665, 672, 679, 686, 693, 700, 707, 714, 721, 728, 735, 742, 749, 756, 763, 770, 777, 784, 791, 798, 805, 812, 819, 826, 833, 840, 847, 854, 861, 868, 875, 882, 889, 896, 903, 910, 917, 924, 931, 938, 945, 952, 959, 966, 973, 980, 987, 994, 1001, 1008, 1015, 1022, 1029, 1036, 1043, 1050, 1057, 1064, 1071, 1078, 1085, 1092, 1099, 1106, 1113, 1120, 1127, 1134, 1141, 1148, 1155, 1162, 1169, 1176, 1183, 1190, 1197, 1204, 1211, 1218, 1225, 1232, 1239, 1246, 1253, 1260, 1267, 1274, 1281, 1288, 1295, 1302, 1309, 1316, 1323, 1330, 1337, 1344, 1351, 1358, 1365, 1372, 1379, 1386, 1393, 1400, 1407, 1414, 1421, 1428, 1435, 1442, 1449, 1456, 1463, 1470, 1477, 1484, 1491, 1498, 1505, 1512, 1519, 1526, 1533, 1540, 1547, 1554, 1561, 1568, 1575, 1582, 1589, 1596, 1603, 1610, 1617, 1624, 1631, 1638, 1645, 1652, 1659, 1666, 1673, 1680, 1687, 1694, 1701, 1708, 1715, 1722, 1729, 1736, 1743, 1750, 1757, 1764, 1771, 1778, 1785, 1792, 1799, 1806, 1813, 1820, 1827, 1834, 1841, 1848, 1855, 1862, 1869, 1876, 1883, 1890, 1897, 1904, 1911, 1918, 1925, 1932, 1939, 1946, 1953, 1960, 1967, 1974, 1981, 1988, 1995, 2002, 2009, 2016, 2023, 2030, 2037, 2044, 2051, 2058, 2065, 2072, 2079, 2086, 2093, 2100, 2107, 2114, 2121, 2128, 2135, 2142, 2149, 2156, 2163, 2170, 2177, 2184, 2191, 2198, 2205, 2212, 2219, 2226, 2233, 2240, 2247, 2254, 2261, 2268, 2275, 2282, 2289, 2296, 2303, 2310, 2317, 2324, 2331, 2338, 2345, 2352, 2359, 2366, 2373, 2380, 2387, 2394, 2401, 2408, 2415, 2422, 2429, 2436, 2443, 2450, 2457, 2464, 2471, 2478, 2485, 2492, 2499, 2506, 2513, 2520, 2527, 2534, 2541, 2548, 2555, 2562, 2569, 2576, 2583, 2590, 2597, 2604, 2611, 2618, 2625, 2632, 2639, 2646, 2653, 2660, 2667, 2674, 2681, 2688, 2695, 2702, 2709, 2716, 2723, 2730, 2737, 2744, 2751, 2758, 2765, 2772, 2779, 2786, 2793, 2800, 2807, 2814, 2821, 2828, 2835, 2842, 2849, 2856, 2863, 2870, 2877, 2884, 2891, 2898, 2905, 2912, 2919, 2926, 2933, 2940, 2947, 2954, 2961, 2968, 2975, 2982, 2989, 2996, 3003, 3010, 3017, 3024, 3031, 3038, 3045, 3052, 3059, 3066, 3073, 3080, 3087, 3094, 3101, 3108, 3115, 3122, 3129, 3136, 3143, 3150, 3157, 3164, 3171, 3178, 3185, 3192, 3199, 3206, 3213, 3220, 3227, 3234, 3241, 3248, 3255, 3262, 3269, 3276, 3283, 3290, 3297, 3304, 3311, 3318, 3325, 3332, 3339, 3346, 3353, 3360, 3367, 3374, 3381, 3388, 3395, 3402, 3409, 3416, 3423, 3430, 3437, 3444, 3451, 3458, 3465, 3472, 3479, 3486, 3493, 3500, 3507, 3514, 3521, 3528, 3535, 3542, 3549, 3556, 3563, 3570, 3577, 3584, 3591, 3598, 3605, 3612, 3619, 3626, 3633, 3640, 3647, 3654, 3661, 3668, 3675, 3682, 3689, 3696, 3703, 3710, 3717, 3724, 3731, 3738, 3745, 3752, 3759, 3766, 3773, 3780, 3787, 3794, 3801, 3808, 3815, 3822, 3829, 3836, 3843, 3850, 3857, 3864, 3871, 3878, 3885, 3892, 3899, 3906, 3913, 3920, 3927, 3934, 3941, 3948, 3955, 3962, 3969, 3976, 3983, 3990, 3997, 4004, 4011, 4018, 4025, 4032, 4039, 4046, 4053, 4060, 4067, 4074, 4081, 4088, 4095, 4102, 4109, 4116, 4123, 4130, 4137, 4144, 4151, 4158, 4165, 4172, 4179, 4186, 4193, 4200, 4207, 4214, 4221, 4228, 4235, 4242, 4249, 4256, 4263, 4270, 4277, 4284, 4291, 4298, 4305, 4312, 4319, 4326, 4333, 4340, 4347, 4354, 4361, 4368, 4375, 4382, 4389, 4396, 4403, 4410, 4417, 4424, 4431, 4438, 4445, 4452, 4459, 4466, 4473, 4480, 4487, 4494, 4501, 4508, 4515, 4522, 4529, 4536, 4543, 4550, 4557, 4564, 4571, 4578, 4585, 4592, 4599, 4606, 4613, 4620, 4627, 4634, 4641, 4648, 4655, 4662, 4669, 4676, 4683, 4690, 4697, 4704, 4711, 4718, 4725, 4732, 4739, 4746, 4753, 4760, 4767, 4774, 4781, 4788, 4795, 4802, 4809, 4816, 4823, 4830, 4837, 4844, 4851, 4858, 4865, 4872, 4879, 4886, 4893, 4900, 4907, 4914, 4921, 4928, 4935, 4942, 4949, 4956, 4963, 4970, 4977, 4984, 4991, 4998, 5005, 5012, 5019, 5026, 5033, 5040, 5047, 5054, 5061, 5068, 5075, 5082, 5089, 5096, 5103, 5110, 5117, 5124, 5131, 5138, 5145, 5152, 5159, 5166, 5173, 5180, 5187, 5194, 5201, 5208, 5215, 5222, 5229, 5236, 5243, 5250, 5257, 5264, 5271, 5278, 5285, 5292, 5299, 5306, 5313, 5320, 5327, 5334, 5341, 5348, 5355, 5362, 5369, 5376, 5383, 5390, 5397, 5404, 5411, 5418, 5425, 5432, 5439, 5446, 5453, 5460, 5467, 5474, 5481, 5488, 5495, 5502, 5509, 5516, 5523, 5530, 5537, 5544, 5551, 5558, 5565, 5572, 5579, 5586, 5593, 5600, 5607, 5614, 5621, 5628, 5635, 5642, 5649, 5656, 5663, 5670, 5677, 5684, 5691, 5698, 5705, 5712, 5719, 5726, 5733, 5740, 5747, 5754, 5761, 5768, 5775, 5782, 5789, 5796, 5803, 5810, 5817, 5824, 5831, 5838, 5845, 5852, 5859, 5866, 5873, 5880, 5887, 5894, 5901, 5908, 5915, 5922, 5929, 5936, 5943, 5950, 5957, 5964, 5971, 5978, 5985, 5992, 5999, 6006, 6013, 6020, 6027, 6034, 6041, 6048, 6055, 6062, 6069, 6076, 6083, 6090, 6097, 6104, 6111, 6118, 6125, 6132, 6139, 6146, 6153, 6160, 6167, 6174, 6181, 6188, 6195, 6202, 6209, 6216, 6223, 6230, 6237, 6244, 6251, 6258, 6265, 6272, 6279, 6286, 6293, 6300, 6307, 6314, 6321, 6328, 6335, 6342, 6349, 6356, 6363, 6370, 6377, 6384, 6391, 6398, 6405, 6412, 6419, 6426, 6433, 6440, 6447, 6454, 6461, 6468, 6475, 6482, 6489, 6496, 6503, 6510, 6517, 6524, 6531, 6538, 6545, 6552, 6559, 6566, 6573, 6580, 6587, 6594, 6601, 6608, 6615, 6622, 6629, 6636, 6643, 6650, 6657, 6664, 6671, 6678, 6685, 6692, 6699, 6706, 6713, 6720, 6727, 6734, 6741, 6748, 6755, 6762, 6769, 6776, 6783, 6790, 6797, 6804, 6811, 6818, 6825, 6832, 6839, 6846, 6853, 6860, 6867, 6874, 6881, 6888, 6895, 6902, 6909, 6916, 6923, 6930, 6937, 6944, 6951, 6958, 6965, 6972, 6979, 6986, 6993, 7000, 7007, 7014, 7021, 7028, 7035, 7042, 7049, 7056, 7063, 7070, 7077, 7084, 7091, 7098, 7105, 7112, 7119, 7126, 7133, 7140, 7147, 7154, 7161, 7168, 7175, 7182, 7189, 7196, 7203, 7210, 7217, 7224, 7231, 7238, 7245, 7252, 7259, 7266, 7273, 7280, 7287, 7294, 7301, 7308, 7315, 7322, 7329, 7336, 7343, 7350, 7357, 7364, 7371, 7378, 7385, 7392, 7399, 7406, 7413, 7420, 7427, 7434, 7441, 7448, 7455, 7462, 7469, 7476, 7483, 7490, 7497, 7504, 7511, 7518, 7525, 7532, 7539, 7546, 7553, 7560, 7567, 7574, 7581, 7588, 7595, 7602, 7609, 7616, 7623, 7630, 7637, 7644, 7651, 7658, 7665, 7672, 7679, 7686, 7693, 7700, 7707, 7714, 7721, 7728, 7735, 7742, 7749, 7756, 7763, 7770, 7777, 7784, 7791, 7798, 7805, 7812, 7819, 7826, 7833, 7840, 7847, 7854, 7861, 7868, 7875, 7882, 7889, 7896, 7903, 7910, 7917, 7924, 7931, 7938, 7945, 7952, 7959, 7966, 7973, 7980, 7987, 7994, 8001, 8008, 8015, 8022, 8029, 8036, 8043, 8050, 8057, 8064, 8071, 8078, 8085, 8092, 8099, 8106, 8113, 8120, 8127, 8134, 8141, 8148, 8155, 8162, 8169, 8176, 8183, 8190, 8197, 8204, 8211, 8218, 8225, 8232, 8239, 8246, 8253, 8260, 8267, 8274, 8281, 8288, 8295, 8302, 8309, 8316, 8323, 8330, 8337, 8344, 8351, 8358, 8365, 8372, 8379, 8386, 8393, 8400, 8407, 8414, 8421, 8428, 8435, 8442, 8449, 8456, 8463, 8470, 8477, 8484, 8491, 8498, 8505, 8512, 8519, 8526, 8533, 8540, 8547, 8554, 8561, 8568, 8575, 8582, 8589, 8596, 8603, 8610, 8617, 8624, 8631, 8638, 8645, 8652, 8659, 8666, 8673, 8680, 8687, 8694, 8701, 8708, 8715, 8722, 8729, 8736, 8743, 8750, 8757, 8764, 8771, 8778, 8785, 8792, 8799, 8806, 8813, 8820, 8827, 8834, 8841, 8848, 8855, 8862, 8869, 8876, 8883, 8890, 8897, 8904, 8911, 8918, 8925, 8932, 8939, 8946, 8953, 8960, 8967, 8974, 8981, 8988, 8995, 9002, 9009, 9016, 9023, 9030, 9037, 9044, 9051, 9058, 9065, 9072, 9079, 9086, 9093, 9100, 9107, 9114, 9121, 9128, 9135, 9142, 9149, 9156, 9163, 9170, 9177, 9184, 9191, 9198, 9205, 9212, 9219, 9226, 9233, 9240, 9247, 9254, 9261, 9268, 9275, 9282, 9289, 9296, 9303, 9310, 9317, 9324, 9331, 9338, 9345, 9352, 9359, 9366, 9373, 9380, 9387, 9394, 9401, 9408, 9415, 9422, 9429, 9436, 9443, 9450, 9457, 9464, 9471, 9478, 9485, 9492, 9499, 9506, 9513, 9520, 9527, 9534, 9541, 9548, 9555, 9562, 9569, 9576, 9583, 9590, 9597, 9604, 9611, 9618, 9625, 9632, 9639, 9646, 9653, 9660, 9667, 9674, 9681, 9688, 9695, 9702, 9709, 9716, 9723, 9730, 9737, 9744, 9751, 9758, 9765, 9772, 9779, 9786, 9793, 9800, 9807, 9814, 9821, 9828, 9835, 9842, 9849, 9856, 9863, 9870, 9877, 9884, 9891, 9898, 9905, 9912, 9919, 9926, 9933, 9940, 9947, 9954, 9961, 9968, 9975, 9982, 9989, 9996, 10003, 10010, 10017, 10024, 10031, 10038, 10045, 10052, 10059, 10066, 10073, 10080, 10087, 10094, 10101, 10108, 10115, 10122, 10129, 10136, 10143, 10150, 10157, 10164, 10171, 10178, 10185, 10192, 10199, 10206, 10213, 10220, 10227, 10234, 10241, 10248, 10255, 10262, 10269, 10276, 10283, 10290, 10297, 10304, 10311, 10318, 10325, 10332, 10339, 10346, 10353, 10360, 10367, 10374, 10381, 10388, 10395, 10402, 10409, 10416, 10423, 10430, 10437, 10444, 10451, 10458, 10465, 10472, 10479, 10486, 10493, 10500, 10507, 10514, 10521, 10528, 10535, 10542, 10549, 10556, 10563, 10570, 10577, 10584, 10591, 10598, 10605, 10612, 10619, 10626, 10633, 10640, 10647, 10654, 10661, 10668, 10675, 10682, 10689, 10696, 10703, 10710, 10717, 10724, 10731, 10738, 10745, 10752, 10759, 10766, 10773, 10780, 10787, 10794, 10801, 10808, 10815, 10822, 10829, 10836, 10843, 10850, 10857, 10864, 10871, 10878, 10885, 10892, 10899, 10906, 10913, 10920, 10927, 10934, 10941, 10948, 10955, 10962, 10969, 10976, 10983, 10990, 10997, 11004, 11011, 11018, 11025, 11032, 11039, 11046, 11053, 11060, 11067, 11074, 11081, 11088, 11095, 11102, 11109, 11116, 11123, 11130, 11137, 11144, 11151, 11158, 11165, 11172, 11179, 11186, 11193, 11200, 11207, 11214, 11221, 11228, 11235, 11242, 11249, 11256, 11263, 11270, 11277, 11284, 11291, 11298, 11305, 11312, 11319, 11326, 11333, 11340, 11347, 11354, 11361, 11368, 11375, 11382, 11389, 11396, 11403, 11410, 11417, 11424, 11431, 11438, 11445, 11452, 11459, 11466, 11473, 11480, 11487, 11494, 11501, 11508, 11515, 11522, 11529, 11536, 11543, 11550, 11557, 11564, 11571, 11578, 11585, 11592, 11599, 11606, 11613, 11620, 11627, 11634, 11641, 11648, 11655, 11662, 11669, 11676, 11683, 11690, 11697, 11704, 11711, 11718, 11725, 11732, 11739, 11746, 11753, 11760, 11767, 11774, 11781, 11788, 11795, 11802, 11809, 11816, 11823, 11830, 11837, 11844, 11851, 11858, 11865, 11872, 11879, 11886, 11893, 11900, 11907, 11914, 11921, 11928, 11935, 11942, 11949, 11956, 11963, 11970, 11977, 11984, 11991, 11998, 12005, 12012, 12019, 12026, 12033, 12040, 12047, 12054, 12061, 12068, 12075, 12082, 12089, 12096, 12103, 12110, 12117, 12124, 12131, 12138, 12145, 12152, 12159, 12166, 12173, 12180, 12187, 12194, 12201, 12208, 12215, 12222, 12229, 12236, 12243, 12250, 12257, 12264, 12271, 12278, 12285, 12292, 12299, 12306, 12313, 12320,

Το Μαλωμένο περιδέραιο.

«Ένα ασυνήθιστο μινιέρικον περιδέραιο»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ
ΜΟΥ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ 1 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟ!

Ο Ταλιμὸν περιπατοῦσε μὲ μεγάλη θήματα στὴν ὁδὸ Ριβολί. Οὐ δυνατὸς ἀέρας τὸν ἀνάγκασε νὰ προχωρή μὲ σκυμμένον τὸ κεφάλαιον.

Γιὰ μιὰ στιγμὴ ἐστῆκε στὸν γυμναστικὸν ἐκπαιδευτικὸν τοῦ ἑξατομμυρίου. Ἄλλὰ τὸν κατέλασε ἑνὶς, ὅταν εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καθρέφτη ἑνὸς καταστήματος.

«Εμοῦ αὐτὸν ἀνὰ ληστή», μοιροῦσε.

Ἦταν ἀλήθεια. Ὁ Ταλιμὸν, μὲ τὸ ἀδύνατον πρόσωπόν του, μὲ τὰ πολλὰ ἔγγραφα γυμναστικῶν καὶ κατὰ πάντα μὲ τὸν παρὰ τὸν ἀσπαστικὸν ἐκπαιδευτικὸν ἐμφάνισεν κομποῦλον μὴ δὲν ἐπρόσχε τὴν περιβολὴν του.

Μπροστὰ τὸν καθρέφτη διώρυσε τὴν γραββάτα του, τὸ καπέλλο του. «Επειτα, εὐχαριστή- μὲνος ἀπὸ τὴν ἐξέτασιν, ἐμειδία- σε ἑλαφρὰ.

«Πάντα εἰκοσι πέντε χρόνῳ!» σκέφθηκε. «Πάντα δέκα χρόνια πού ἐξακολουθεῖ αὐτὴ ἡ κατάστασις... Καὶ λένε πως τὰ ἐξυγίαντα κά- νουν ρυτίδες τὸν πρόσωπον! Γιὰ τοὺς ραγιτικούς, ἀσφαλῶς!»

Καὶ μὲ εὐχαρίστησιν ἐξήταξε τὴν ὑψηλὴν τοῦ σιλουέττα μὲ τοὺς πλατεῖς ὤμους.

Ἄλλὰ, ὅταν ἐγύρισε γιὰ νὰ προχωρήσῃ, πάλιν ὁ ἀέρας τὸν ἐκτύπησε στὸ πρόσωπον καὶ ἑνὰ σύννεφον σκόνης τὸν ἔκανε νὰ κλείσῃ τὰ μάτια.

Τότε, ἀνάμεσα στὰ δόντια του, ψιθύρισε:

«Καὶ οὐτε φράγκο στὴν τσέπη γιὰ νὰ πάρω ἕνα τσιγάρο!»

Ἄν κανένας διαδότης ἀκούγε τὸν Ταλιμὸν, ὅ' ἄπορροῦσε μὲ τὴν ἀντίθετον μετεῶν αὐτῆς τῆς σκέ- ψεως καὶ τῆς κομπήτης τοῦ νέου. Ἀλλὰ δὲν διαπίστωνε ἐπὶ τῇ φτώχειᾳ αὐτῇ, προσοφθαλ- μιστὰς, δὲν στενοχωροῦσε ἐξο- ρητικὰ τὸν Ταλιμὸν, ὁ ὅποιος προ- χωροῦσε ἴσως ἐμπρός, χωρὶς νὰ δῇ σημάδινα στὸ πλῆθος, τὸ ὁ- ποῖον θέλει ὑποχωροῦσε στὸ πέ- ρσιμα του.

Ὁ Ταλιμὸν ἀκολούθησε τὴν ὁδὸ Ροαγιαλ, ἐστρίψε στὴν ὁδὸν Σαίντ. Ὁ γόρδον σταματήσας ὑποστήριξε ὅτι ἕνα σπῆτι ἀρκεῖται μὲ γάλο. Ἀπλῶς τὸ χερί του πρὸς τὸ κουδούνι, ἔπειτα, σὺν τῇ ἐδει- λιασῇ, ἐξέτισσε ἕνα λεπτὸ καὶ ἐξακολουθῶν τὸν δρόμον του μὲ ἄνθη πολλὰ πρὸς τὸν ἀργόν.

«Αὐτὸς ὁ παλινγενεὶς θὰ δε- γθῇ ἀρὰ γέ» σκεπτόταν ὁ Ταλιμὸν. Δανεισθῆκα ἀπ' αὐτὸν τόσα πολλά λεφτά καὶ τοῦ ἐπέστρεψα τόσα λίγα! Εἶνε ἀλήθεια ὅτι αὐτὴ εἶνε ἡ δουλειά του, ἀλλὰ γι' αὐτὸν ἀκρίβως τὸν λόγον εἶνε προσεκτικὸς!

«Εἶνε ὁμοῦ ἀλήθεια αὐτὸ τὸ ἐπαγγέλιόν μου; Τόκος δέκα τοῖς ἑκατο εἶνε δέδοται πάλιν, ἀλλὰ ἕνας τοκογλύφος θὰ ἐπιστρέψῃ πε- ρισσότερα. Βέβαια ὁ Λερνιτὰ ἀ- πέκτησε γρήγορα περιουσίαν. Ἦ- φθασε στὸ Παρίσι, πάλμπωχος, πρὶν δέκα πέντε χρόνῳ καὶ ἔχει τώρα ἀρκετὰ ἑκατομμύρια, ἂν καὶ δὲν ἔχει κανένα συγκεκριμέ- νο ἐπαγγέλιον.

«Μοῦ μίλησαν γιὰ μεστέτες. Ὁ παλινγενεὶς αὐτὸς φαίνεται ὅτι ἀνόητος καὶ πούλησε ὅτι ὑπο- ρεῖ νὰ φαντασθῇ κανεῖς: σπῆτι, κοσμήματα, μέγαλα, αὐτοκίνητα. Ἐμένα ὡς τόσο λίγο μ' ἐνδιαφέ- ρουν ὅλα αὐτά. Τὸ κυριώτερον εἶ- νε νὰ μοῦ δώσῃ λεφτά. Μοῦ χρει- ἀζονται εἰκοσι φράγκα σήμε- ρα, τὸ βράδυ, μόνον γιὰ νὰ δευπνή- σω, διακόσιες χιλιάδες αὐριο, γιὰ τὸ ἀνόητον παιγνίδι τῆς χροσνῆς βραδυᾶς καὶ ἔπειτα ἄλλες πεντα- κόσιες χιλιάδες ἀφοῦ τις χρειά- ζεται ἐκείνη. Καὶ βέβαια θὰ ἤθε- λα νὰ κρατήσω καὶ καὶ γιὰ τὸν ἐαυτὸν μου γιὰ νὰ ἐπιχειρήσω κομμιὰ σούβρα δουλειὰ πού θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ ἔξω ἀπὸ τὴν κα- τάστασιν αὐτή. Ἀπλῶς χρειάζο- μαι ἕνα ἑκατομμύριον. Ὅχι μὲν

τὸ δανείσῃ ὁ γέρονς μὲ ὑποθήκην ἐπ' αὐτὸν ἐρειπωμένον πύργον μου; Ἀπ' ἐναντίας, πρέπει νὰ τοῦ ἐπι- στρέψω διακόσιες χιλιάδες τὴν ἐρχομένην ἑβδομάδα... Ὡραία ὑ- ποδοχὴ μὲ περιμένει!»

Ὁ Ταλιμὸν εἶχε σταματήσει, Ἄλλὰ ἐξαφνικὰ τὸ βλέμμα του ἐ- γινε σκληρό, ὅπως ὅταν παίονη κανεῖς μιὰ τελειωτικὴ ἀπόφασιν.

«Ἐπὶ τέλους, μοιροῦσε μὲ σφιγμένα δόντια, «τὸ χρειάζομαι αὐτὸ τὸ ἑκατομμύριον καὶ θὰ τὸ ἔχω!»

Ἐγύρισε σύντομα, προχώρησε πάλιν γρήγορα, ἐπ' αὐτῇ πρὸς τὸ σπῆτι καὶ ἐκτύπησε τὸ κουδούνι, χωρὶς διαταγῇ.

Ὁ θυρωρὸς ὑποπετεύθηκε, σὺν σὲ τακτικὸ ἐπισκέπτῃ, ἀλλὰ δὲν εἶπε τὸ μεδίστιον πού θὰ ἔπρεπε νὰ συνοδεύσῃ αὐτὴν τὴν κίνησιν.

Ὁ Ταλιμὸν ἐπρόσχε τὴν διαφο- ρά. Ἀλλὰ τώρα πού εἶπε πέραν τὴν ἀπόφασιν τοῦ τίποτε δὲν ὑπο- ρεῖ νὰ τὸν σταματήσῃ.

Ὁ κύριος Λερνιτὰ; ῥώτης ψυχρά.

Δὲν ὑπῆρχε στὴ φωνὴ τοῦ ὑπὸ- ρέτου οὐτε καν ὁ τόνος τῆς στε- νοχωρίας πού δίνει κάποια ἀλη- θοφάνεια σὲ μιὰ πρόφασιν. Ὁ Ταλιμὸν κατὰλαβε πολὺ καλὰ:

— Ἀνεβαίνω καὶ θὰ τὸν περι- μένω ἐπάνω.

Χωρὶς νὰ δώσῃ σημασίαν στὴν κίνησιν διαμαρτυρίας τοῦ θυρω- ροῦ, ἀνέβηκε τὶς σκάλες. Στὸ πρῶτον πάτωμα, ἕνας ὑπηρετὴς, πού θὰ εἶχε εἰδοποιηθῇ ἀσφαλῶς ἀπὸ κάποιο μυστηριώδες κουδούνι, προχώρησε εἰς συνάντησιν τοῦ Ταλιμὸν. Ἀλλὰ ὁ ὑπηρετὴς αὐτὸς ἀντίθετα πρὸς τὸν ἄλλον, φαίνον- ταν πρόθυμος.

— Κύριε Ταλιμὸν, εἶπε, ἂν θέλε- τε νὰ μῆτε, πρέπει νὰ πῆτε ὅτι τὸ κάνειτε παρ' ὅλο ὅτι σὰς ἐμ- πόδισα. Ἐγὼ διαταγὰ νὰ σὰς πῶ ὅτι ὁ κύριος δὲν εἶνε στὸ σπῆτι. Ἀλλὰ θὰ τὸν θῆτε στὸ γραφεῖο του. Βισαθῆτε γιὰτὶ εἶνε ἐτοιμὸς νὰ φύγῃ.

— Εὐχαριστῶ, Ροιπέρ. Συγγνώ- με, δὲν ἔχω καθόλου λεφτά στὴ τσέπη...

— «Μὴ ἔχω ἐμπιστοσύνην σὲ σὰς, ἀπῆλθες ὁ ὑπηρετὴς μὲ κί- νησιν γεμίστη ἀδυσπραγία. Ξεῦρε ὅτι εἰσθε γενναῖος, ὅταν μπο- ρεῖτε.

Ὁ Ταλιμὸν προχώρησε στὸν δι- ὀδρομον. Μὲ ἀπότομην κίνησιν ἀνοι- ξε μιὰ πόρτα δεξιὰ καὶ μῆκε σ' ἕνα εὐρύχωρον πολυτελεστάτον γρα- φεῖον.

— Ἀφῆστε τ' ἀστεῖα! Ξεῦρετε πολὺ καλὰ ὅτι δὲν!

— Ἐνὰς ἄνθρωπος κοντός, μὲ

γκρίζα μαλλιά, στεκόταν μπρο- στὰ στὸ τραπέζι.

Ἦταν ὁ κύριος Λερνιτὰ.

Μὲ φωνὴν σούβρα, πού ὑπε- γράμμιζε τὶς λέξεις, ἐδήλωσε:

— Οἱ ὑπηρετὰι μου εἶνε πολλοὶ ἀνθρώποι, κύριε, γιὰ νὰ μὴ μοῦ ἀναγγεῖλουν τὴν ἐπίσκεψίν σας.

— Θέλετε νὰ πῆτε, ἀπῆλθες μὲ ψυχρότητα ὁ Ταλιμὸν, πού ἀ- πρόσεκτο πού μὲ ἀφῆσαν νὰ μῶν στὸ σπῆτι σας.

— Ὅπως θέλετε.

— Εἶχατε δώσει λοιπὸν διατα- γές;

— Μοῦ τὸ λέτε αὐτό, κύριε Ταλιμὸν, σὺν νὰ ἐπρόκειτο γιὰ και- μιὰ ἀναγκάλῃ. Δὲν σὰς εἰδοποι- ῶσα, ὅτι θὰ σὰς ἐπ' αὐτῇ μὲ εὐχαρίστησιν μόνον τὴν ἡμέραν πού θὰ μοῦ ἀπέλατε τὴν ἐπιταγὴν πού μοῦ ὑποσηθήκατε;

— Ὁ Λερνιτὰ μίλουσε μὲ ἡρεμὴ ἀπόλυτη, ἡ ὁποία, μπροστὰ στὸν ἀπότομον τρόπον τοῦ συνομιλητοῦ του, ἐμοιασε μὲ πρὸς κληρο- νόμησιν μὲ πολὺ ἑλαφρὸν μετρί- σμα.

— Ἀλλὰ ἴσως νὰ μοῦ φέροντε ἀπόλυτη, ἡ ὁποία, μπροστὰ στὸν ἀπότομον τρόπον τοῦ συνομιλητοῦ του, ἐμοιασε μὲ πρὸς κληρο- νόμησιν μὲ πολὺ ἑλαφρὸν μετρί- σμα.

— Ἀφῆστε τ' ἀστεῖα! Ξεῦρετε πολὺ καλὰ ὅτι δὲν!

— Ἐνὰς ἄνθρωπος κοντός, μὲ

γκρίζα μαλλιά, στεκόταν μπρο- στὰ στὸ τραπέζι.

Ἦταν ὁ κύριος Λερνιτὰ.

Μὲ φωνὴν σούβρα, πού ὑπε- γράμμιζε τὶς λέξεις, ἐδήλωσε:

— Οἱ ὑπηρετὰι μου εἶνε πολλοὶ ἀνθρώποι, κύριε, γιὰ νὰ μὴ μοῦ ἀναγγεῖλουν τὴν ἐπίσκεψίν σας.

— Θέλετε νὰ πῆτε, ἀπῆλθες μὲ ψυχρότητα ὁ Ταλιμὸν, πού ἀ- πρόσεκτο πού μὲ ἀφῆσαν νὰ μῶν στὸ σπῆτι σας.

— Ὅπως θέλετε.

— Εἶχατε δώσει λοιπὸν διατα- γές;

— Μοῦ τὸ λέτε αὐτό, κύριε Ταλιμὸν, σὺν νὰ ἐπρόκειτο γιὰ και- μιὰ ἀναγκάλῃ. Δὲν σὰς εἰδοποι- ῶσα, ὅτι θὰ σὰς ἐπ' αὐτῇ μὲ εὐχαρίστησιν μόνον τὴν ἡμέραν πού θὰ μοῦ ἀπέλατε τὴν ἐπιταγὴν πού μοῦ ὑποσηθήκατε;

— Ὁ Λερνιτὰ μίλουσε μὲ ἡρεμὴ ἀπόλυτη, ἡ ὁποία, μπροστὰ στὸν ἀπότομον τρόπον τοῦ συνομιλητοῦ του, ἐμοιασε μὲ πρὸς κληρο- νόμησιν μὲ πολὺ ἑλαφρὸν μετρί- σμα.

— Ἀλλὰ ἴσως νὰ μοῦ φέροντε ἀπόλυτη, ἡ ὁποία, μπροστὰ στὸν ἀπότομον τρόπον τοῦ συνομιλητοῦ του, ἐμοιασε μὲ πρὸς κληρο- νόμησιν μὲ πολὺ ἑλαφρὸν μετρί- σμα.

— Ἀφῆστε τ' ἀστεῖα! Ξεῦρετε πολὺ καλὰ ὅτι δὲν!

— Ἐνὰς ἄνθρωπος κοντός, μὲ

γκρίζα μαλλιά, στεκόταν μπρο- στὰ στὸ τραπέζι.

Ἦταν ὁ κύριος Λερνιτὰ.

Μὲ φωνὴν σούβρα, πού ὑπε- γράμμιζε τὶς λέξεις, ἐδήλωσε:

— Οἱ ὑπηρετὰι μου εἶνε πολλοὶ ἀνθρώποι, κύριε, γιὰ νὰ μὴ μοῦ ἀναγγεῖλουν τὴν ἐπίσκεψίν σας.

— Θέλετε νὰ πῆτε, ἀπῆλθες μὲ ψυχρότητα ὁ Ταλιμὸν, πού ἀ- πρόσεκτο πού μὲ ἀφῆσαν νὰ μῶν στὸ σπῆτι σας.

— Ὅπως θέλετε.

— Εἶχατε δώσει λοιπὸν διατα- γές;

— Μοῦ τὸ λέτε αὐτό, κύριε Ταλιμὸν, σὺν νὰ ἐπρόκειτο γιὰ και- μιὰ ἀναγκάλῃ. Δὲν σὰς εἰδοποι- ῶσα, ὅτι θὰ σὰς ἐπ' αὐτῇ μὲ εὐχαρίστησιν μόνον τὴν ἡμέραν πού θὰ μοῦ ἀπέλατε τὴν ἐπιταγὴν πού μοῦ ὑποσηθήκατε;

— Ὁ Λερνιτὰ μίλουσε μὲ ἡρεμὴ ἀπόλυτη, ἡ ὁποία, μπροστὰ στὸν ἀπότομον τρόπον τοῦ συνομιλητοῦ του, ἐμοιασε μὲ πρὸς κληρο- νόμησιν μὲ πολὺ ἑλαφρὸν μετρί- σμα.

— Ἀλλὰ ἴσως νὰ μοῦ φέροντε ἀπόλυτη, ἡ ὁποία, μπροστὰ στὸν ἀπότομον τρόπον τοῦ συνομιλητοῦ του, ἐμοιασε μὲ πρὸς κληρο- νόμησιν μὲ πολὺ ἑλαφρὸν μετρί- σμα.

— Ἀφῆστε τ' ἀστεῖα! Ξεῦρετε πολὺ καλὰ ὅτι δὲν!

— Ἐνὰς ἄνθρωπος κοντός, μὲ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΜΕΤΑΒΟΛΗΝ ΤΗΣ 4ΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΑΙ ΦΑΛΛΑΓΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. - Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ, ΤΑ ΜΕΣΑ ΤΗΣ, ΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ. - ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ. - Η ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ΤΗΣ 25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ. - ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ

ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΗΣ „ΝΕΟΛΑΙΑΣ” Κ. Δ. ΚΑΛΛΟΝΑ

Τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου εἶνε Κράτος τῶν νέων. Ἀπὸ τὰ πρῶτα τοῦ ἔθνους ἐστράφη πρὸς τοὺς νέους καὶ ἐζήτησε νὰ ἔλθῃ μαζί τους σὲ μιὰ στενὴν ἐπαφὴν. Ἐζήτησε νὰ ἐισχωρήσῃ μέσα εἰς τὴν ψυχὴν τους. Νὰ τοὺς ποτίσῃ μὲ τὰ νέα ἰδανικά τῆς δημογυ- νίας καὶ τῆς ἀρετῆς, τῆς θελή- σεως καὶ τῆς πίστεως. Ἠθέλησε νὰ δώσῃ ἕνα νόημα στὴ ζωὴν τους. Μέσα εἰς τὰ πλαίσια τοῦ κυρι- ὄργου κράτους ἡ νεότης πρέπει νὰ ἔχη τὴν θέσιν της, μιὰ θέσιν σαφῶς καθορισμένην, μιὰ θέσιν κυ- ριάρχικην. Δὲν ἦταν δυνατόν ν' ἀφῆθῃ ἡ ἑλληνικὴ νεολαία ἀνυ- περσπαστῇ στὰ ἐπικίνδυνα νότια τῶν διαφόρων ξένων προπαγαν- δῶν.

Ὅτι ἐγκαταστήσει ἀνέκαθεν τὴν ἑλληνικὴν νεότητα, ὑπῆρχεν ὁ ἀγνός ἐθνολογισμὸς, ἡ ἐφεσις πρὸς τὴν αὐτοθυσίαν, ἡ θέλησις πρὸς δρᾶσιν, ὁ θαυδὸς πατριωτι- σμοῦ. Ἐλεπε δὲμος πάντα ἡ ὁρ- γάνωσις, τὸ σύστημα, ὁ καθορι- σμένος σκοπὸς, ἡ μέθοδος ἐπε- ραίας, τὸ πνεῦμα τῆς ἐνότητος. Τῆς ἑλλειπας δηλαδὴ τὰ στοιχεῖα ἐκείνα ποὺ ἀποτελοῦν τὴν ἀπα- ραιτήτην προϋπόθεσιν τῆς ἀναπτύ- ξεως τῶν ἀρετῶν ἐκείνων ποὺ ἐ- χαρακτήριζε τοὺς νέους τῆς Ζωᾶς τῆς καὶ τῶν Ἀθηνῶν.

Τὸ μεγαλεῖο τῆς ἀγαίας Ὀ- λυμπίας, ὅπου, κάτω ἀπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Διὸς, οἱ Ἕλληνας νέοι εἶχαν δημοθυήσῃ μιὰ πα- ράδοσιν μὲ τὴν ἐπιδείξει τῆς ο- μαικτικῆς ρώμης καὶ τῆς ψυχικῆς εὐγένειας, δημιουργοὶ ὑπογυ- ροῦσε.

Ἀλλὰ τίς ὑπογυρῶσαι αὐτές, τίς εἶχανε λησμονήσει μέσα στὸν κυκλῶνα τῶν κομματικῶν ἀντα- γωνισμῶν καὶ κατὰ τὴν τρυ- φαντίαν τῆς ζωῆς.

Οἱ Ἕλληνες νέοι, χωρὶς νὰ τὸ θέλουν, εἶχαν τρῶπὴ πρὸς τὰ κα- φενικά καὶ τὰ γαστρονομικά. Εἶ- χαν ἀποκοπῆσθαι. Ἡ ἀγορεύου- σα δημιουργοὶ τῆς ἀδυσπραγίας. Καὶ ἡ ἀδυσπραγία ὁδηγῶν στὸν ἡ- θικὸ ἐκπεσμό καὶ στὴν αἰσθημα- τικὴ στέρησιν. Ὅλα τὰ προτε- ρήματα τῆς φυλῆς εἶχαν περιπέ- σει σὲ νάρκη. Ἦσαν ἐκδηλῶς ἡ ἀνάγκη μιᾶς ὁργανώσεως πού θὰ ἐξυμνοῦσε τὴν νεολαίαν, ἡ ἐλλει- πὴ τῆς ἐλλειπίας, ἡ ἐλλειπία τῆς ἐλλειπίας. Ἡ καθὼς τῆς ἐλλει- πίας τῆς ἐλλειπίας ἐξοδηθήκε ἀπὸ τὸν ἐντατικὸν τὸν σχεδὸν ἐξαναγκά- ρυθμὸν τῆς νέας κρατικῆς λει- τουργίας. Κάτι ἐξήντησε μέσα τῆς. Καὶ σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα ὁ- παρῆκε μιὰ δύναμις ἀκατανίκη- τή, μιὰ συντριπτικὴ ὀρμή.

Ἡ ἑθνικὴ ὁργανώσις τῆς Νεολαίας δὲν ἔχει καμμίαν σγε- ραὶν μὲ προσωπικὰς ἐπιδιώξεις καὶ μὲ ἀτομικὰ συμφέροντα. Σκοπὸς τῆς εἶνε ἡ ἰδεολογικὴ καὶ ψυχι- κὴ διαπαιδαγώγησις ὅς καὶ ἡ σωματικὴ ἀγωγή τῶν ἑλλήνων νέων, συμφορὰς πρὸς τὰς ἡθικάς, κοινωνικά καὶ πολιτικάς κατε- υθύνσεις τοῦ Κράτους, ὡς τοῦτο μὲσα σὲ ὀλίγους μῆνας, αἱ φά-

λαγγες τῆς ἑθνικῆς Νεολαίας θὰ γίνωνται λεγόμενες καὶ ἡ λεγόμενες ὁλόκληρες στρατίες. Ἡ καταπι- κτικὴ ἀνάπτυξις τῆς ἑθνικῆς ὁργανώσεως τῆς ἑλληνικῆς νε-

σους, καθὼς καὶ ἡ στρατιωτικὴ προπαιδεύσις αὐτῶν.

Ὅργανωσις, πνευματικὴ καὶ ψυχικὴ καλλιέργεια, ἐθνικὴ δια- παιδαγώγησις, πειθαρχία στὴ

ἀγωγή. Ὅλα συνήθισον στὴ σκλη- ραγώνίαν καὶ στὴν πειθαρχίαν. Ὅλα μᾶλλον νὰ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὸ σύνολον. Ὅλα προπαρσκειο- σθῶν γιὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπερ-

τάτος πέντε χιλιάδες μέλη. Εἰς τὴν Κοζάνην ἔχουν ὑπερβῇ τὰς δέκα χιλιάδας. Εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, ἡ δύναμις τῆς ὁργανώσεως θὰ ὡ- περβῇ τὰς δέκα πέντε χιλιάδας.

Πρὸ δέκα, πέντε ἡμερῶν, ἐξ ἄλλου, ὠκεῖσθαι ἐνὸντον τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως, πού εἶνε καὶ ὁ ὑπατος ἀρχηγὸς τῆς ἑθνικῆς Νεολαίας, ἐπτακόσιοι (700) νέοι καὶ νέες πού ἀπο- τελοῦν τὴν φάλαγγα πάντων οὐδὲν τῆς παρὰ τὴν ἑλπίαν. Ἐπὶ κεφαλῇ τῆς ἐν λόγῳ φά- λαγγος εἶνε ὁ κ. Γ. Οἰκονομοῦ, ἕνας λαμπρὸς νέος μὲ μέρωμα, μὲ θάρρος, μὲ θέλησιν καὶ μὲ ἐξαιρετικὸν ἥθος.

Ἡ φάλαγγ τῶν Ἀγατῶν Σχο- λῶν προκαλεῖται τὸ θαυμασμὸν μὲ τὸ λαμπρὸν τῆς παρουσίας, μὲ τὴν τάξιν, τὴν πειθαρχίαν, μὲ τὸ δόξαν ἡθικόν της. Καὶ ἴτο κα- ταστάς ἡ συγκίνησις τοῦ Ἀρ- χηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ ὑ- παρχοῦ Διοικητοῦ τῆς πρωτευ- οῦσης Κ. Κοτζίαν καὶ τῶν ὀλλων μελῶν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, πού παρεκολούθησαν τὴν τε- λείαν τῆς δοκιμασίας καὶ τὴν πα- ρέλασιν τῆς θαυμασίας αὐτῆς φά- λαγγος.

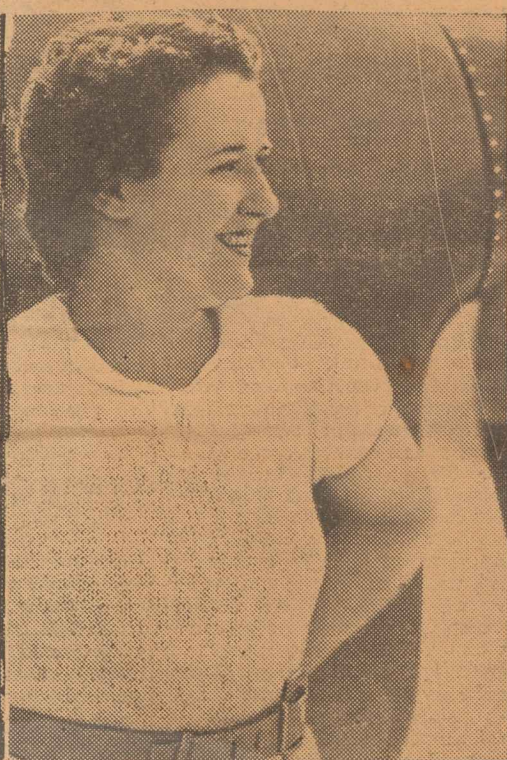
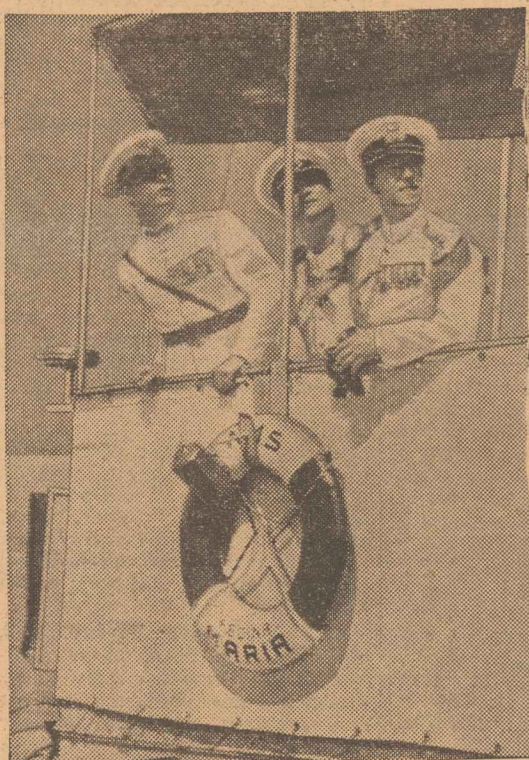
Στις 25 Μαρτίου, θὰ γίνῃ ἡ πρώτη μεγαλὴ ἐπιδείξις τῶν δι- νάμεων τῆς ἑθνικῆς ὁργανώ- σεως Νεολαίας τῆς Ἑλλάδος. Ὅλα λάβουσαν μέρος εἰς τὴν παρέ- λασιν πλεον τῶν 15.000 φαλαγγι- τῶν καὶ σκαπανεῖς μὲ τὰς λάβους καὶ τὶς σημαίας τους. Ὅποιοι παρεκολούθησαν τὴν ἐπιδεικτικὴν παρέλασιν τῶν μελῶν τῆς ἑθνι- κῆς Νεολαίας Ἀρχαίας καὶ Στε- ρεᾶς Ἑλλάδος, καὶ τὴν ἐπὶ κε- φαλῇ τῆς Ἀρχηγῆς τῆς Κυβερνή- σεως εἰς τὰς Πάτρας, θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ σχηματίσῃ μιάν ἰδέαν τῆς μεγαλειότητος, εἰς ὅγκον, ἐ- πιδεικτικότητος καὶ τάξιν, ἐπιδεί- ξεως τῆς 25ης Μαρτίου.

Τὴν ἰδίαν ἐποχὴν θὰ γίνῃ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὰς Ἑνέρας τῆς ἑθνικῆς Νεολαίας, εἰς τὴν παρέ- λασιν πλεον τῶν 15.000 φαλαγγι- τῶν καὶ σκαπανεῖς μὲ τὰς λάβους καὶ τὶς σημαίας τους. Ὅποιοι παρεκολούθησαν τὴν ἐπιδεικτικὴν παρέλασιν τῶν μελῶν τῆς ἑθνι- κῆς Νεολαίας Ἀρχαίας καὶ Στε- ρεᾶς Ἑλλάδος, καὶ τὴν ἐπὶ κε- φαλῇ τῆς Ἀρχηγῆς τῆς Κυβερνή- σεως εἰς τὰς Πάτρας, θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ σχηματίσῃ μιάν ἰδέαν τῆς μεγαλειότητος, εἰς ὅγκον, ἐ- πιδεικτικότητος καὶ τάξιν, ἐπιδεί- ξεως τ

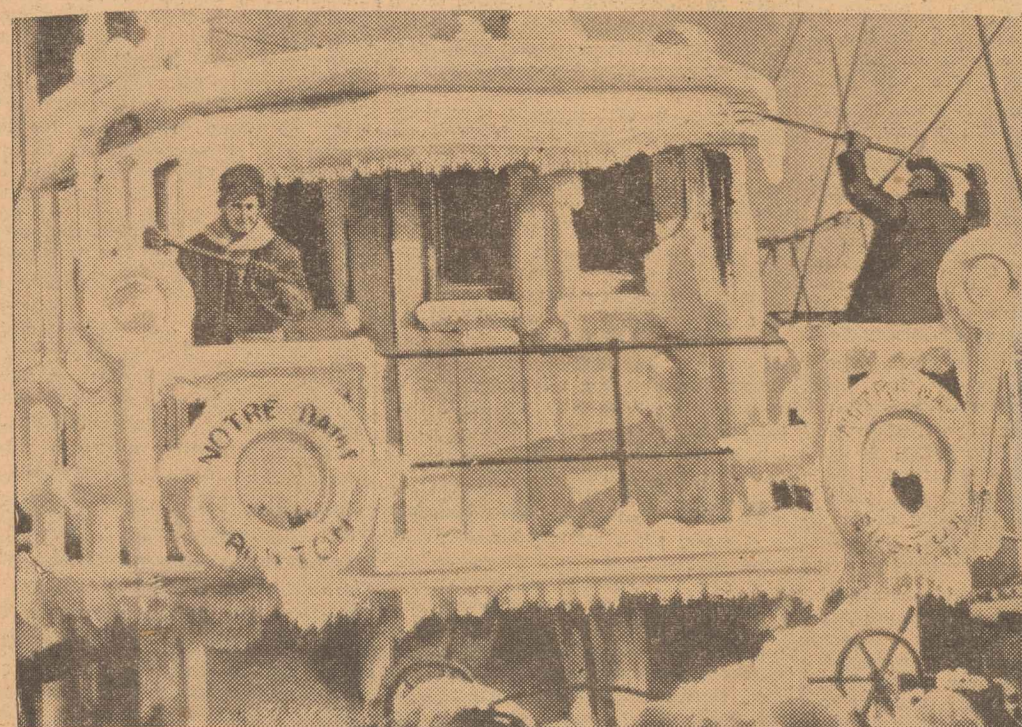
ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΞΕΝΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΔΙΑ ΤΟΥ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΦΑΚΟΥ

Ἀριστερὰ: Ἀπὸ τοὺς εὐτυχεῖς γάμους τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου. Ἡ Α. Β. Υ. ὁ πρίγκιπ Παῦλος μετὰ τῆς ὑψηλοτάτης συζύγου του. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ὁ πατὴρ τῆς νύμφης καὶ ὁπιοσὴν ἡ Α. Β. Υ. ὁ πρίγκιπ Γεώργιος, ὁ ὁποῖος ἦτο παρόντιμος. Δεξιὰ: Ἡ Α. Β. Υ. ἡ Ἀντιβασίλισσα τῆς Γιουγκοσλαβίας πρίγκηπισσα Ὀλγα μετὰ τὴν Ἑθνικὴν Σεβαστὴν ἐνδυμασίαν. Ἡ πρίγκηπισσα ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας μετὰ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ἀντιβασιλέως τῆς Γιουγκοσλαβίας πρίγκιπος Παύλου διὰ τὰς ἐορτὰς τῶν γάμων

Ἀριστερὰ: Ἡ Α. Β. Υ. ὁ πρίγκιπ Μιχαήλ, Διάδοχος τοῦ Ρουμανικοῦ Θρόνου, ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας διὰ τοὺς γάμους, ἐξεκίνησεν ἐκ Ρουμανίας μετὰ τὴν ἀντιτορπιλικὴν «Βασίλισσα Μαρία», συναντήσας ὁμοῦ μεγάλην θαλασσοταραχὴν εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν, διέσχισε τὸ ταξίδι του καὶ ἦλθε σιδηροδρομικῶς. Εἰς τὴν φωτογραφίαν μας ὁ πρίγκιπ εἰς τὸ ἀντιτορπιλικόν. Εἰς τὸ μέσον: Ἀπὸ τὸν πόλεμον Κίνας καὶ Ἰαπωνίας: Ἰαπωνικὰ τάνκς στρατοπεδευμένα εἰς τὰ περὶ ὠρα τοῦ Ναγκάο. Δεξιὰ: Ἡ διάσημος Γαλλὶς ἀεροπόρος Μαρί Χιζ, ἡ ὁποία ἐκτελοῦσα μακρὸν ἑναῖον ταξίδι εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἔπεσεν εἰς τὴν Περσίαν, χωρὶς εὐτυχῶς νὰ πάθῃ τι

Ἀριστερὰ: Ἐνα ἀμερικανὸν πλοῖο ἐπιστρέφει εἰς τὴν Γροιλανδίαν ἀπὸ τὸ ψάρεμα τῶν φαλιανῶν, κατάφορον ἀπὸ χιόνος. Δεξιὰ: Εἰς τὸ παρὰ τὴν Βιέννην ὄρος Σνέμπεργκ, ὅπου 2000 μέτρων τεράστιος ὄγκος χιόνος ἀποσπασθεὶς ἀφηνιδίως παρέσυρε καὶ κατεπλάκωσε ὅκτω χιονοδρομοὺς. Εἰς τὴν εἰκόνα μας φαίνεται τὸ μέρος ὅπου κατέπεσε ὁ παγετὸν